

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11S/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3021200046
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Dluhoš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3021200046.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Dluhoša, PhD. a členov senátu JUDr. Aleny Radičovej a JUDr. Jozefa Šuleka, v právnej veci žalobcu: W., s.r.o., so sídlom G. XXX/XX, XXX XX P. B., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpeného JUDr. Jozef Námešný, advokát so sídlom Nábr. sv. Cyrila 47, 971 01 Prievidza, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, so sídlom Masarykova 10, 040 01 Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. NIP/K._PO/O./XXXX/XXXX zo dňa 22.12.2020, takto

rozhodol:

Správny súd žalobu z a m i e t a .

Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Správnu žalobou doručenu Krajskému súdu v Trenčíne (ďalej aj ako „správny súd“) dňa 16.02.2021 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. K./K._PO/O./XXXX/XXXX zo dňa 22.12.2020 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“), potvrdzujúceho rozhodnutie Inšpektorátu práce Trenčín (ďalej aj ako „inšpektorát práce“) č. H./H._S./Y./XXXX/XXX zo dňa 01.10.2020 (ďalej aj ako „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon o inšpekcii práce“ alebo „zákon č. 125/2006 Z.z.“) bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 1.500,- Eur za porušenie povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 1 ods. 3 v nadväznosti na § 1 ods. 2 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „Zákonník práce“). Porušenia zákona sa žalobca mal dopustiť tým, že využíval závislú prácu samostatne zárobkovo činných osôb - W. O., U. B., O. D., Y. Z. - na základe rámcových zmlúv o dielo s nimi osobitne uzatvorených, pričom práca týmito osobami vykonávaná napĺňala všetky znaky závislej práce a preto mala byť vykonávaná len v pracovnom pomere alebo v obdobnom pracovnom vzťahu v zmysle Zákonníka práce a nie v zmluvnom obchodnoprávnom vzťahu podľa osobitných predpisov.

2. Žalobca, požadujúci petitom správnej žaloby zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového rozhodnutia a vrátenie veci správnym orgánom na ďalšie konanie, zotrval v správnej žalobe na svojom stanovisku z administratívneho konania, že činnosti vykonávané kontrolovanými osobami nenapĺňali znaky závislej práce, ale išlo o slobodne uzatvorený obchodný vzťah medzi obchodnou spoločnosťou (žalobcom) a samostatnými živnostníkmi ako jej obchodnými partnermi. Zmluvní partneri žalobcu sami prejavili vôľu získať živnostenské oprávnenie, resp. toto oprávnenie mali už udelené pred uzatvorením zmlúv so žalobcom. Žalobca zdôraznil, že je na autonómnej a slobodnej vôli strán, aký zmluvný vzťah medzi sebou založia. Uvedenú skutočnosť napokon judikoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „NS SR“) v rozsudku sp. zn. 3Sžf/80/2008 zo dňa 23.04.2009

(žalobca ho pripojil k správnej žalobe), konštatujúc, že „základný rozdiel medzi závislou činnosťou a podnikateľskou činnosťou je nevyhnutné odvodzovať od prejavenej vôle zmluvných strán, t.j. či medzi sebou mienia uzatvoriť obchodnoprávny vzťah alebo pracovnoprávny vzťah.“

3. Na to, aby mohol byť prijatý jednoznačný záver o tom, že kontrolované osoby vykonávali pre žalobcu závislú prácu, je podľa žalobcu potrebné, aby vykonávaná činnosť spĺňala všetky definičné znaky závislej práce stanovené v Zákonníku práce. Závislá práca je práca vykonávaná vo vzťahu nadriadenosti zamestnávateľa a podriadenosti zamestnanca, osobne zamestnancom pre zamestnávateľa, podľa pokynov zamestnávateľa, v jeho mene, v pracovnom čase určenom zamestnávateľom. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na právny názor Krajského súdu v Nitre vyjadrený v rozsudku sp. zn. 26S/45/2013 zo dňa 26.06.2014, podľa ktorého „definícia závislej práce má kogentnú povahu, t.j. na určenie, či ide o závislú prácu alebo o iný právny vzťah, je potrebné naplniť kumulatívne všetky identifikačné znaky, to znamená, aby došlo k naplneniu skutkovej podstaty závislej práce, musia byť tieto znaky pojmu závislá práca naplnené kumulatívne.“ V prejednávanej veci napadnutej správnu žalobou nie je podľa žalobcu naplnený znak podriadenosti zamestnanca a nadriadenosti zamestnávateľa. Kontrolované osoby neboli a nie sú voči žalobcovi vo vzťahu podriadenosti. Správny orgán prvého stupňa zakladá svoje závery na svedeckých výpovediach, ktoré sú nejednoznačné a miestami protichodné, tvrdiac, že všetky 4 fyzické osoby mali nadriadeného, ktorý ich prácu do istej miery koordinoval a riadil. Z odpovedí kontrolovaných osôb, ktoré sa navyše jedna od druhej líšia, pritom nijakým spôsobom nevyplýva, ako konkrétne malo dochádzať k ich riadeniu a koordinácii. Odpoveď zahŕňa len meno nejakej osoby. Inšpektori práce si svojvoľne z danej krátkej odpovede vyvodili, že dochádza k usmerňovaniu činnosti, pričom spôsob tohto usmerňovania nie je nikde zodpovedaný, a to ani spovedanými osobami.

4. Podľa žalobcu je samozrejmé, že pokiaľ jeho subdodávateľa akceptujú objednávku na výkon istej činnosti, je potrebná aj jej špecifikácia na mieste výkonu, čo je napokon aj dohodnuté medzi stranami. Zo skutočnosti, že na otázku „Kto je Váš priamy nadriadený, kto Vám dáva príkazy?“ kontrolované osoby odpovedali uvedením nejakého mena bez toho, aby chápali právny význam týchto termínov, nie je možné usudzovať na splnenie jednej z podmienok závislej práce. V tejto súvislosti žalobca namietol, že samotná formulácia otázky bola postavená a položená tendenčne. Taktiež odpoveď na otázku „Kto kontroluje výkon Vašej práce?“ nie je možné bez ďalšieho dokazovania považovať za dostačujúcu. Uvedená otázka mala byť kladená zároveň aj osobám zodpovedným za výsledný výkon danej prevádzky. Podľa zmluvného partnera žalobcu výsledok činnosti subdodávateľov, ale aj ostatných osôb vykonávajúcich činnosť v ich prevádzke, je kontrolovaný. Samotný fakt, že niektorí živnostníci o tom nemajú presnú vedomosť, nemôže byť na ujmu práv žalobcovi. Povinnosť alebo právo kontroly vykonaného diela je navyše obsiahnuté aj v zákone. V zmysle ustanovenia § 550 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“) „objednávateľ je oprávnený kontrolovať vykonávanie diela. Ak objednávateľ zistí, že zhotoviteľ vykonáva dielo v rozpore so svojimi povinnosťami, je objednávateľ oprávnený dožadovať sa toho, aby zhotoviteľ odstránil vady vzniknuté vadným vykonávaním a dielo vykonával riadnym spôsobom.“ Objednávateľ je oprávnený výkon diela a samotné dielo kontrolovať tak, aby zodpovedalo aj jeho požiadavkám a presne tento proces prebiehal aj v kontrolovaných prípadoch. Je preto právne nesprávne vyhodnotiť túto činnosť ako jeden zo znakov závislej práce.

5. K záveru správnych orgánov, ktoré ako ďalší z naplnených znakov závislej práce posúdili aj poskytnutie pracovných prostriedkov či ochranných pomôcok pre zmluvných partnerov žalobcu, žalobca uviedol, že tieto služby boli dohodnuté vždy osobitne pre každého a následne zakotvené v zmluve. Materiál na výkon diela už z povahy výkonu nemohol byť zabezpečený živnostníkmi - kontrolovanými osobami, nakoľko sa jednalo o originálne komponenty, ktoré bolo potrebné práve ich činnosťou ohliadnuť, upraviť alebo opraviť. Žalobca opätovne pripomenul ustanovenia Obchodného zákonníka, ktorý rieši aj možnosť, že objednávateľ poskytne zhotoviteľovi materiály a veci na obstaranie diela. Poskytnutie materiálov a vecí na vykonanie diela však podľa žalobcu nie je definičným znakom závislej práce.

6. K ďalšiemu zo znakov závislej práce identifikovanému správnymi orgánmi, ktorým je osobný výkon prác, žalobca poukázal na fakt, že samotné ustanovenie o možnosti osobného alebo sprostredkovaného výkonu diela v zmluvách nepostačuje. Toto tvrdenie považuje za nesprávne. Práve v dôsledku skutočnosti, že zmluvní partneri - kontrolované subjekty - sú samostatní podnikatelia a majú výhradné právo o svojej podnikateľskej činnosti rozhodovať, je na ich zvážení, akou formou sa rozhodnú dielo

zhotovovať. Žalobca nenamieta skutočnosť, že kontrolované osoby vykonávali dielo v čase určenom objednávatelom, resp. treťou osobou, avšak nemožno z toho bez ďalšieho usudzovať, že tým došlo k naplneniu ďalšieho zo znakov závislej práce (vykonávanie práce v pracovnom čase). Uvedené konanie je podľa žalobcu potrebné vnímať a interpretovať z hľadiska prevádzkových možností subjektu, u ktorého sa dielo vykonávalo. Pokiaľ prevádzkové priestory musia byť zabezpečené, osvetlené, vyhrievané a musia byť na nich zodpovedajúce podmienky na výkon diela, tieto si tretia osoba prispôsobuje podľa svojich režijných potrieb, s čím nakoniec súhlasili aj samotné kontrolované subjekty.

7. K záveru, že kontrolované subjekty vykonávali činnosť podľa presných pokynov nadriadených osôb, žalobca pripomenul svoju snahu už v administratívnom konaní vysvetliť správne orgánu prvého stupňa, že vo viacerých prípadoch je nutné samotnú objednávku, ktorú žalobcovi subdodávatelia akceptujú, upresniť na mieste výkonu diela. Bez uvedeného upresnenia, ktoré konkrétne výrobky treba skontrolovať, opraviť, upraviť alebo porovnať, nie je možné, aby došlo k vykonaniu diela. Aj Obchodný zákonník predpokladá súčinnosť zmluvných strán. V zmysle ustanovenia § 537 ods. 3 Obchodného zákonníka „pri vykonávaní diela postupuje zhotoviteľ samostatne a nie je pri určení spôsobu vykonania diela viazaný pokynmi objednávateľa, ibaže sa výslovne zaviazal plniť ich.“ Kontrolované subjekty sa zmluvne zaviazali plniť aj pokyny objednávateľa. Pokyny, ktoré dostávali kontrolované subjekty, zahŕňali usmernenie, ktoré materiály sa budú kontrolovať a najmä usmernenie, ako má správny kontrolovaný materiál či komponent vyzerať. Následne si potom každý kontrolovaný subjekt z týchto usmernení sám vyvodil, ako má postupovať a opravovať či upravovať vec tak, aby dosiahla parametre či vzhľad požadovaného správneho komponentu. Nikto kontrolovaným subjektom neďával pokyny, ako presne má ich činnosť kontroly, opráv alebo úprav vyzerať. Správny orgán však nesprávne vyvodil, že ak kontrolované subjekty postupujú v zmysle Obchodného zákonníka, dochádza tým k porušeniu právnych predpisov zo strany žalobcu. Z takéhoto záveru by potom logicky vplývalo, že žalobca môže byť pokojne poškodzovaný na svojich právach zákonným konaním zmluvných partnerov.

8. Pri definovaní splnenia ďalšieho znaku závislej práce - práca v mene zamestnávateľa - sa správny orgán podľa žalobcu uspokojil s neúplnými a nejednoznačnými odpoveďami kontrolovaných subjektov. Žalobca zdôraznil, že kontrolované subjekty neodpovedali jednoznačne, či pracujú pre žalobcu ako zamestnávateľa alebo preto, že je s nimi žalobca v obchodnom zmluvnom vzťahu. Uvedené má zásadný dopad na posúdenie znaku závislej práce. Dopytovaní nikde neuviedli, či pracujú alebo nepracujú vo vlastnom mene, takáto otázka im ani nebola položená. Správny orgán prvého stupňa podľa žalobcu zavádzajúcimi otázkami zmaril možnosť pravdivého zistenia skutkového stavu danej veci. Kontrolované subjekty vykonávali činnosť vo svojom mene a na vlastnú zodpovednosť. Preukazujú to aj tvrdenia žalobcu o kontrole výkonu diela zo strany objednávateľa, resp. ním poverenej osoby - tretej strany. Poukaz správneho orgánu na to, že skutočnosť o výkone kontroly neoznamovali kontrolované subjekty žalobcovi, ale žalobcovmu zmluvnému partnerovi, potvrdzuje, že kontrolované subjekty konali vo vlastnom mene a nie v mene žalobcu. Sami si zodpovedali za výsledky svojej činnosti, nakoľko akékoľvek neodstrániteľné vady kontrolovaného diela nahlasovali na mieste zhotovovania diela, a preto táto skutočnosť znova deklaruje, že konali vo vlastnom mene. Aj opačný prípad, ak by výsledky svojej činnosti kontrolované osoby nahlasovali najprv žalobcovi a ten by ich následne odovzdával zmluvnému partnerovi, by správny orgán znova vyhodnotil ako konanie nie vo vlastnom mene, teda že kontrolované subjekty konajú vždy prostredníctvom žalobcu a nemajú žiadnu zodpovednosť. Všetky tieto rozpory a nejasnosti žalobca navrhoval vyjasniť pri doplnení dokazovania, a to výsluchom daných osôb. Zamietnutím tohto návrhu došlo k odopretiu práva žalobcovi na spravodlivý proces, nakoľko správny orgán prvého stupňa sa uspokojil len so svojim jednostranným vyhodnotením, a najmä zadovážením dôkazov bez možnosti akejkoľvek obrany a konfrontácie. Odpovede spovedaných osôb sú nejednoznačné, otázky bez ďalšieho dovysvetlenia zavádzajúce.

9. Žalobca zdôraznil, že zmluvný vzťah medzi kontrolovanými subjektmi a ním má obchodnoprávny charakter. Výkon činnosti kontrolovaných subjektov nie je možné podradiť pod závislú prácu, nakoľko sa jedná o podnikanie tak, ako je definované v Obchodnom zákonníku. Podnikateľ sám rozhoduje o svojej podnikateľskej činnosti, a práve z tohto dôvodu si kontrolované subjekty slobodne vybrali možnosť uzatvoriť zmluvu so žalobcom, pričom nie sú nijako viazaní pri uzatváraní iných zmlúv či obchodných vzťahov. Uvedené je aj znakom, že nie sú podriadení ani žalobcovi ani jeho obchodným partnerom. Za výkon svojej činnosti nesú plnú zodpovednosť tak, ako to predpokladá definícia podnikania. Napokon, pokiaľ by došlo k porušeniu zmluvných povinností alebo k spôsobeniu väd dodaného diela, žalobcovi zmluvní partneri by ukončili spoluprácu práve s konkrétnym kontrolovaným subjektom, ktorý nesie plnú

zodpovednosť za svoje konanie a vždy koná vo svojom mene, čo sa aj viackrát v skutočnosti stalo. Nie je preto pravda, že podnikateľské riziko znáša žalobca. Tieto riziká znášajú sami živnostníci. Podľa žalobcu správny orgán prvého stupňa len konštatuje znaky závislej práce bez ich ďalšieho spojenia s týmto posudzovaným prípadom. Úplne nepravdivé je tvrdenie, že prospech z vykonanej práce mal len žalobca. Kontrolované subjekty dostali za výkon svojej činnosti dohodnutú odmenu tak, ako to predpokladá definičný znak podnikania. Práve pre túto odmenu - zisk, si preto sami stanovujú, ako často budú nastupovať na výkon diela. Nikde v odpovediach svedkov nie je zaznamenané, že sú nútení na výkon diela nastúpiť bez predchádzajúceho potvrdenia objednávky. Uvedené dodržiavanie práv a povinností pritom predpokladá Obchodný zákonník.

10. Záverom správnej žaloby žalobca sumarizoval a zdôraznil, že správny orgán prvého stupňa splnenie definičných znakov závislej práce jednostranne a právne nesprávne vyhodnotil. Súčasne došlo k zmareniu a odopretiu práva žalobcu na spravodlivý proces tým, že neboli vykonané ním navrhnuté dôkazy na ustálenie si právnych záverov.

11. K správnej žalobe sa na výzvu správneho súdu podrobne písomne vyjadril žalovaný, pričom vo svojom vyjadrení vychádzal najmä z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného. Skonštatoval, že v preskúmanom administratívnom konaní tak rozhodnutie inšpektorátu práce z úrovne prvostupňového správneho orgánu, ako aj rozhodnutie žalovaného vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu veci, zo správneho právneho posúdenia veci a že tieto boli vydané za riadnej akceptácie zásady materiálnej pravdy a zásady voľného hodnotenia dôkazov v intenciách § 3 ods. 1, 2, 3 a 4, § 32 ods. 1, § 33 ods. 1 a 2 a § 46 správneho poriadku. Žalovaný uviedol, že na základe jednotlivých skutkových zistení jednoznačne plynúcich z dôkazov získaných v štádiu výkonu inšpekcie práce a na základe ich jednotlivých podrobných vyhodnotení zachytených vo vydaných správnych aktoch prijal jednoznačný záver, že žalobca protiprávnym konaním podrobne špecifikovaným vo výrokových častiach oboch vydaných správnych aktoch obchádzal Zákonník práce, čím získal konkurenčnú výhodu vo vzťahu k daňovým povinnostiam oproti podnikateľom, ktorí zamestnávajú zamestnancov v pracovnoprávných vzťahoch a zbavil sa tak povinností vyplývajúcich mu z pracovnoprávných vzťahov a odvodových povinností. V uvádzaných súvislostiach žalovaný poukázal na zákonnú úpravu ustanovenia § 1 ods. 3 Zákonníka práce, ktorá obligatórne zakotvuje, v akom právnom vzťahu možno závislú prácu vykonávať a v akom právnom vzťahu zákon nedovoľuje závislú prácu vykonávať a explicitne stanovuje, že závislá práca môže byť vykonávaná výlučne v pracovnom pomere alebo v obdobnom pracovnom vzťahu alebo výnimočne za podmienok ustanovených v tomto zákone aj v inom pracovnoprávnom vzťahu. Závislá práca nemôže byť vykonávaná v zmluvnom občianskoprávnom vzťahu alebo v zmluvnom obchodnoprávnom vzťahu podľa osobitných predpisov. Z uvedenej zákonnej úpravy je zřejmé, že výber správnej zmluvnej formy výlučne závisí od samotného obsahu, resp. charakteru vykonávanej práce. V dôsledku toho, ak by vykonávaná práca vykazovala základné identifikačné znaky závislej práce (čo v tomto posudzovanom prípade bolo riadne preukázané relevantnými dôkazmi, ktoré žalovaný podrobne a starostlivo vyhodnotil vo svojom žalobou napadnutom akte), musí sa na výkon takejto práce obligatórne založiť pracovnoprávny vzťah bez možnosti akýchkoľvek výnimiek. V opačnom prípade, ak by vykonávaná práca nevykazovala naplnenie základných identifikačných znakov závislej práce, pretože naplní kvalifikačné znaky samostatnej činnosti (čo však nebol daný prípad), zákon umožňuje na jej výkon využiť založenie zmluvného obchodnoprávneho vzťahu podľa Obchodného zákonníka alebo zmluvného občianskoprávneho vzťahu podľa Občianskeho zákonníka.

12. V každom odvetví práva platí podľa žalovaného právne výkladové pravidlo, že zmluva sa posudzuje podľa obsahu (t. j. čo je v nej dojednané), nie podľa svojho pomenovania (a ani podľa pomenovania zmluvných strán) a zároveň pre posúdenie situácie má význam aj reálne vykonávanie zmluvy (prednosť má posúdenie reálneho správania pred dojednaným obsahom). Obsahu zmluvy totiž zmluvné strany musia prispôbiť aj spôsob a skutočný priebeh vykonávania práce, napr. neurčuje sa pracovný čas, používajú sa vlastné zariadenia, vlastný materiál, vlastné pracovné pomôcky, pracuje sa v mieste svojho podnikania, resp. v mieste vykonávania svojej zárobkovo samostatnej činnosti a pod. Podľa zákonného ustanovenia § 1 ods. 2 Zákonníka práce účinného v čase spáchania skutku žalobcom závislá práca bola práca vykonávaná vo vzťahu nadriadenosti zamestnávateľa a podriadenosti zamestnanca, osobne zamestnancom pre zamestnávateľa, podľa pokynov zamestnávateľa, v jeho mene, v pracovnom čase určenom zamestnávateľom. Orgány aplikácie práva porovnávajú, či na základe znakov, ktoré vykazuje konkrétna vykonávaná práca, ide o pracovnoprávny vzťah (závislú prácu) alebo samostatnú činnosť (samostatne zárobkovo činná osoba, podnikanie).

13. Žalovaný ďalej vysvetlil, že pojem závislá práca je základným pojmom pracovného práva a označuje prácu, ktorá sa vykonáva v pracovnoprávných vzťahoch (zamestnanec pre zamestnávateľa vykonáva prácu v podriadenom postavení podľa pokynov zamestnávateľa, v jeho mene a v pracovnom čase určenom zamestnávateľom) a musí sa teda zmluvne dojednať len zmluvnými typmi, ktoré do neho spadajú. Definíciu závislej práce obsahuje ustanovenie § 1 ods. 2 Zákonníka práce, v ktorom sa ustanovuje, že na určenie, či ide o závislú prácu alebo o iný právny vzťah, je potrebné naplniť komplex základných identifikačných znakov závislej práce. Pri vymedzení znakov závislej práce v podmienkach Slovenskej republiky sa vychádzalo aj z Odporúčania Medzinárodnej organizácie práce č. 198/2006 o pracovnom pomere (čl. 11 až 13), ktoré nevyžaduje, aby na existenciu pracovného pomeru bolo treba naplniť všetky identifikačné znaky závislej práce, a to z dôvodu veľkej variability druhov prác, ktoré sa v mnohých prípadoch vyznačujú rôznymi znakmi. Znak nadriadenosti a podriadenosti sa považuje za najdôležitejší definičný znak závislej práce, kde jedna zo zmluvných strán vystupuje ako tá, ktorá prácu prideliť a druhá zmluvná strana ako tá, ktorá prácu musí vykonať. Vzťah nadriadenosti a podriadenosti spočíva v podriadenom postavení zamestnanca vo vzťahu k zamestnávateľovi a nadriadenom postavení zamestnávateľa, kde zamestnávateľ dáva pokyny na samotný výkon práce, určuje kde a ako sa má práca vykonávať, bližšie konkretizuje prácu, ktorá sa má vykonávať. V rámci závislej práce je osobný výkon práce jednou osobou pre inú osobu. Osobným výkonom práce je skutočnosť, že zamestnanec pracuje sám. V rámci závislej práce zamestnávateľ vymedzuje na základe rozvrhnutia pracovného času, vymedzuje teda časový úsek, kedy má osoba byť na pracovisku (napr. pracovná zmena - napr. od 8.00 hod. do 16.00 hod. v pondelok až piatok) a kedy má vykonávať prácu (napr. od 8.00 hod. do 12.00 hod. a od 12.30 hod. do 16.00 hod. v pondelok až piatok) a pod. Otázka závislej práce je nepriamo riešená aj v práve Európskej únie, ktorú častokrát rieši judikatúra Súdneho dvora Európskej únie (ďalej aj „SD EÚ“), kde napr. v prípade C-456/02 Trojani sa SD EÚ vyjadril, že „základnou charakteristickou črtou pracovnoprávného vzťahu podľa judikatúry je, že jedna osoba vykonáva činnosti v určitom čase v prospech inej osoby a pod jej vedením, za čo dostáva odmenu. Základnou črtou pracovného pomeru je to, že osoba po určitú dobu vykonáva služby pre inú osobu a pod vedením inej osoby, za ktorú dostáva odmenu.“

14. Žalovaný ďalej uviedol, že definičným protipólom závislej práce je samostatná činnosť v podobe podnikania, resp. živnosti. Pojem podnikanie vymedzuje § 2 Obchodného zákonníka, podľa ktorého podnikaním sa rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku alebo na účel dosiahnutia merateľného pozitívneho sociálneho vplyvu, ak ide o hospodársku činnosť registrovaného sociálneho podniku podľa osobitného predpisu. Pojem živnosť vymedzuje § 2 zákona o živnostenskom podnikaní, podľa ktorého živnosťou je sústavná činnosť prevádzkovaná samostatne, vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť, za účelom dosiahnutia zisku a za podmienok ustanovených týmto zákonom. Z uvedených ustanovení je podľa žalovaného výslovne zrejmé, že medzi definičné znaky podnikania, resp. samostatne zárobkovej činnosti možno zaradiť sústavnú činnosť, činnosť vykonávanú vo vlastnom mene, činnosť vykonávanú na vlastnú zodpovednosť a za účelom dosiahnutia zisku. Rozdielom medzi závislou prácou a podnikaním, či samostatne zárobkovou činnosťou, je určitá voľnosť v rozhodovaní sa vo voľbe zmluvného partnera, v procese riadenia práce a pod., teda dôležitým znakom je samostatnosť, kde subjekt zásadne sám rozhoduje o rozvoji svojej aktivity, sám si zabezpečuje prostriedky na vlastnú zárobkovú činnosť a nie je osobne nikomu podriadený, ani na nikom nijako závislý. Podnikateľ, či samostatne zárobkovo činná osoba realizuje svoju činnosť na vlastnú zodpovednosť, znáša riziko, čo znamená, že za porušenie svojich záväzkov zodpovedá svojím majetkom. Medzi ďalšie znaky podnikania, či výkonu samostatnej zárobkovej činnosti patrí i konanie vo vlastnom mene, nakoľko podnikateľ, či samostatne zárobkovo činná osoba (SZČO) realizuje svoju podnikateľskú činnosť pod svojím obchodným menom. Výkon činností živnostníkov na základe živnostenského oprávnenia, resp. iných podnikateľov bude teda možný len za predpokladu, že ide o takú činnosť, ktorá vykazuje právne znaky podnikania, resp. právne znaky SZČO a zároveň nevykazuje znaky závislej práce, ktorá sa ako pracovnoprávny vzťah riadi režimom pracovného práva v rámci pracovného pomeru (na báze pracovnej zmluvy) alebo v obdobnom pracovnom vzťahu (tzv. „dohodári“) alebo výnimočne za podmienok ustanovených v tomto zákone aj v inom pracovnoprávnom vzťahu.

15. Žalovaný v nadväznosti na už uvedené skonštatoval, že v preskúmanom prípade činnosť/práca vykonávaná kontrolovanými fyzickými osobami, konkrétne Stanislavou O., U. B., O. D. a Y. Z., nevykazovala v žiadnom prípade ani jeden z definičných znakov podnikania, resp. vykonávania

samostatnej zárobkovej činnosti, nakoľko tieto osoby nevykonávali činnosť bližšie identifikovanú vo výrokových častiach oboch správnych aktov samostatne a na vlastnú zodpovednosť, keďže uvedené osoby vykonávali dojednanú činnosť podľa pokynov žalobcu a na základe určenia jeho bližšej požiadavky na rozsah a spôsob výkonu činnosti spravidla ústne pri osobnom rokovaní; vykonávanie činnosti nezabezpečovali vlastnými ochrannými pracovnými prostriedkami ani vlastným pracovným materiálom; túto činnosť nevykonávali na základe vlastného rozvrhnutia si pracovného času; nevedeli si o vykonávaní svojich pracovných aktivít samostatne evidenciu; vystavovanie faktúr ako daňového dokladu mali podmienené odsúhlasením žalobcu o ich vykonaných prácach a odsúhlasením súpisu ich evidencie dochádzky; vykonávanie tejto činnosti nezabezpečovali vo vlastných výrobných priestoroch; nerozhodovali sami o svojej podnikateľskej činnosti a samostatne si nezabezpečovali prostriedky na jej rozvoj a neznášali podnikateľské riziko, čo je výslovne zrejmé a jednoznačné z dôkazov získaných a zabezpečených v rámci výkonu inšpekcie práce inšpektormi práce.

16. Na základe vyššie uvedených zistení, skutočností a na základe vyhodnotení jednotlivých skutkových okolností možno podľa žalovaného prijať jednoznačný záver, že činnosť, resp. práca vykonávaná vo výroku rozhodnutí uvedenými kontrolovanými osobami mala charakter závislej práce v zmysle § 1 ods. 2 Zákonníka práce a že žalobca mal s odkazom na § 1 ods. 3 Zákonníka práce zákonnú povinnosť na výkon takejto činnosti, resp. práce obligatórne založiť pracovnoprávny vzťah bez možnosti akýchkoľvek výnimiek, a teda nebolo v zákonných možnostiach žalobcu na prácu, resp. na činnosť, ktorá svojím charakterom a povahou vykazovala a napĺňala základné identifikačné znaky závislej práce, dať pri uzatváraní zmluvného kontraktu kontrolovaným fyzickým osobám na výber, či uzatvoriť pracovnoprávny vzťah alebo vykonávať danú činnosť ako samostatne zárobkovo činná osoba a už tobôž nie ponúknuť na vykonávanie takejto činnosti založenie si živnostenského oprávnenia, nakoľko to Zákonník práce nedovoľuje. Uvedené je avizované v zápisniciach o podaní informácie o vysvetlení dôvodu prítomnosti fyzickej osoby na pracovisku, spísané dňa 13.11.2019 s kontrolovanými fyzickými osobami Stanislavou O., U. B., O. D. a Y. Z., na pracovisku Výrobných priestorov spoločnosti W. W., s.r.o., V. XX, XXX XX O. nad O., v ktorých tieto osoby na inšpektorom práce položenú otázku: „Z akého dôvodu ste si založili živnosť?“ vysvetlili svoje konkrétne dôvody, ktoré ich viedli k založeniu živnosti. Z uvedeného titulu s odkazom na vyššie popísané skutočnosti nemožno vyhodnotiť ako opodstatnenú ani žalobnú námietku ohľadne tohto, že subdodávateľa žalobcu si svoje živnosti založili samostatne a že o uzatvorení pracovného pomeru ani len neuvažovali.

17. Žalovaný zdôraznil, že Rámcové zmluvy o dielo uzatvorené podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka v nadväznosti na Rámcovú zmluvu o spolupráci uzatvorenú podľa ust. § 269 ods. 2 a nasl. a § 642 a nasl. Obchodného zákonníka skúmal podľa ich obsahu, t.j. skúmal ich jednotlivé zmluvné dojednania. Neskúmal tieto zmluvy podľa ich pomenovania, či podľa pomenovania ich zmluvných strán. Zistil, že reálne vykonávanie zmluvy, t. j. reálne správanie sa zmluvných strán, nezodpovedá správnej zmluvnej forme uzatvorených zmlúv, nakoľko charakter vykonávanej práce, resp. činnosti v tomto prípade naplňoval základné identifikačné znaky závislej práce. Žalovaný tiež pripomenul, že výber správnej zmluvnej formy výlučne závisí od samotného obsahu, resp. charakteru vykonávanej práce, či vykonávanej činnosti. Na preskúmaný prípad preto nemožno aplikovať rozsudok NS SR sp. zn. 3Sžf 80/2008 zo dňa 23.04.2009, a to z dôvodu, že súd tam riešil otázku prekvalifikovania príjmov konateľa žalobcu, ktorý je obchodnou spoločnosťou s ručením obmedzeným, vyplatených mu na základe mandátnej zmluvy, ktorú konateľ žalobcu uzatvoril so žalobcom, na príjmy zo závislej činnosti a taktiež súd v uvádzanom prípade sa vyjadroval k otázke príjmov na základe zmluvy o vykonávaní manažérskeho servisu a na základe zmluvy o činnosti colného deklaranta, pričom skonštatoval, že obsahovo sa jedná o činnosti, ktoré z hľadiska zákonnosti môžu byť vykonávané na podnikateľsko-zmluvnom základe alebo na pracovnoprávnom zmluvnom základe. Súd v tomto prípade judikoval, že pokiaľ zákon výslovne nepodradí určité typy právnych úkonov, alebo vzťahy (tak ako je napr. hore zmienený vzťah konateľa k spoločnosti) právnomu režimu závislej činnosti, tak pri súbehu základný rozdiel medzi závislou činnosťou a podnikateľskou činnosťou je nevyhnutné odvodzovať od prejavenej vôle zmluvných strán, t.j. či medzi sebou mienia uzatvoriť obchodnoprávny vzťah alebo pracovnoprávny vzťah. Súd ďalej uviedol, že pri neexistencii výslovného zákonného zákazu rovnaký obsah pracovnej činnosti je možné plnohodnotne vykonávať na základe mandátnej i pracovnej zmluvy, čo nie je aplikovateľné na daný preskúmaný prípad.

18. K žalobnej námietke, že nie je naplnený znak podriadenosti zamestnanca a nadriadenosti zamestnávateľa z dôvodu, že z odpovedí kontrolovaných osôb nevyplýva, ako dochádzalo k riadeniu

a koordinácii osôb a že taktiež nie je naplnený ani znak výkonu práce v pracovnom čase, žalovaný uviedol, že jednotlivé zmluvné dojednania plynúce z Rámcových zmlúv o dielo medzi žalobcom ako objednávatelom a kontrolovanými fyzickými osobami W. O., U. B., O. D. a Y. Z. ako zhotoviteľmi nespochybniteľne vykazujú naplnenie základných znakov závislej práce v zmysle § 1 ods. 2 Zákonníka práce, a to znaku nadriadenosti zamestnávateľa a podriadenosti zamestnanca, znaku výkonu práce podľa pokynov zamestnávateľa a v jeho mene. Tieto preukazujú zmluvné dojednania v čl. IV. bod 1 a 2 uvedených Rámcových zmlúv o dielo, v zmysle ktorých je zhotoviteľ, t.j. kontrolované fyzické osoby, povinný vykonávať dielo podľa pokynov objednávateľa, t.j. žalobcu a na základe určenia bližšej požiadavky na rozsah a spôsob výkonu diela osobitnou objednávkou objednávateľa spravidla ústne pri osobnom rokovaní (z čoho je výslovne evidentné, že kontrolované fyzické osoby zhotovovali dielo, resp. boli povinné zhotovovať dielo podľa presných pokynov žalobcu); ako i zmluvné dojednania v čl. IV. bod 3, na základe ktorých mal pracovné prostriedky k vykonaniu diela zabezpečiť objednávateľ (žalobca); takisto materiál k vykonaniu diela mal byť poskytnutý treťou stranou na náklady tretej strany vo vyhovujúcom stave a tento materiál mal zostať majetkom tejto tretej strany (teda pracovný materiál a pracovné prostriedky k vykonaniu diela si kontrolované fyzické osoby nezabezpečovali samé vo vlastnom mene a na vlastné náklady), za ktorý však mal alogicky zodpovedať zhotoviteľ, teda kontrolované fyzické osoby. Naplnenie vyššie uvádzaných popisovaných znakov závislej práce v zmysle § 1 ods. 2 Zákonníka práce preukazujú i zmluvné dojednania v čl. IV. bode 3, v zmysle ktorých osobné ochranné pracovné prostriedky v rozsahu primeranom povahe prác zabezpečoval a hradil objednávateľ (žaloba), pričom zhotoviteľ, teda kontrolované fyzické osoby, mali zodpovedať za ich stratu, odcudzenie a poškodenie a po skončení zhotovovania diela boli povinné odovzdať ich objednávateľovi (žalobcovi). Z uvedených dojednaní je výslovne zjavné, že ochranné pracovné pomôcky si kontrolované fyzické osoby nezabezpečovali samé vo svojom mene a na svoje vlastné náklady, ale tento aspekt pri výkone ich činnosti im zabezpečoval samotný žalobca. V súvislosti s nenaplnením znaku výkonu práce v pracovnom čase žalovaný upriamil pozornosť na zmluvné dojednania plynúce z Rámcových zmlúv o dielo medzi žalobcom ako objednávatelom a kontrolovanými fyzickými, a to konkrétne na zmluvné dojednania obsiahnuté v čl. IV bod 10 uvedených zmlúv, na základe ktorých si žalobca ako objednávateľ vymienil prostredníctvom zástupcu tretej strany, t.j. spoločnosti, u ktorej sa zhotovovalo dielo (v tomto konkrétnom prípade je to spoločnosť, resp. výrobné priestory spoločnosti W. W., s.r.o., V. XX, XXX XX O. nad O.), resp. priamo tretia strana, denne viesť evidenciu zhotovovania diela a dochádzky a potvrdzovať práce vykonané zhotoviteľom, čiže práce vykonávané kontrolovanými fyzickými osobami. Z uvedených zmluvných dojednaní je evidentné, že kontrolované fyzické osoby ako osoby v postavení samostatne zárobkovo činných osôb si nevykazovali vykonávanie svojej činnosti samé vo svojom vlastnom mene a na svoj vlastný účet, ale práve naopak vedenie evidencie zhotovovania diela, vedenie evidencie dochádzky a potvrdzovanie práce vykonanej kontrolovanými fyzickými osobami vykonával výlučne žalobca prostredníctvom zástupcu svojho zmluvného partnera, ktorým bola spoločnosť W. W., s.r.o., V. XX, XXX XX O. nad O., a to na základe Rámcovej zmluvy o spolupráci uzatvorenej podľa ust. § 269 ods. 2 a nasl. a § 642 a nasl. Obchodného zákonníka dňa 03.10.2016 medzi žalobcom ako dodávateľom a spoločnosťou W. W., s.r.o. ako objednávatelom.

19. Naplnenie znaku vykonávania práce v pracovnom čase určenom zamestnávateľom podľa žalovaného nespochybniteľne doplňujúco preukazujú i zmluvné dojednania uvedené v čl. III bod 3, kde si žalobca ako objednávateľ vymienil odsúhlasenie súpisu vykonaných prác a súpisu dochádzky zhotoviteľa, čiže kontrolovaných fyzických osôb, pričom zmluvné strany sa ďalej dohodli, že zhotoviteľ, teda kontrolované fyzické osoby, vystavia faktúru na základe odsúhlaseného súpisu vykonaných prác na diele alebo odsúhlasenej dochádzky žalobcom a že súpis vykonaných prác alebo súpis dochádzky bude vykonávať tretia strana, u ktorej sa dielo zhotovuje, konkrétne v tomto prípade zamestnanec spoločnosti W. W., s.r.o., s ktorou je žalobca v obchodnoprávnom vzťahu na základe Rámcovej zmluvy o spolupráci zo dňa 03.10.2016. Uvedené dojednanie v žiadnom prípade neevokuje a neobsahuje prvok samostatnosti, resp. prvok samostatného konania vo vlastnom mene a na vlastný účet za účelom zisku, práve naopak obsahuje prvok podmieňovania a určitej závislosti kontrolovaných fyzických osôb pri vystavovaní faktúry od objednávateľa, čiže žalobcu, ktorý si v zmluvách podmieňuje vystavovanie faktúr kontrolovanými osobami jeho odsúhlasením súpisu vykonaných prác na diele a jeho odsúhlasením súpisu dochádzky kontrolovaných fyzických osôb.

20. Žalovaný pripomenul, že zmluvné dojednania plynúce z predmetných Rámcových zmlúv o dielo uzatvorených medzi žalobcom ako objednávatelom a kontrolovanými fyzickými osobami ako zhotoviteľmi bez pochybností preukazujú i naplnenie znaku závislej práce spočívajúcim vo výkone práce

osobne zamestnancom. Naplnenie tohto znaku závislej práce preukazuje čl. IV bod 1 uvedených zmlúv, v ktorom sa zmluvné strany dohodli tak, že zhotoviteľ, čiže kontrolované fyzické osoby, sú povinné vykonávať dielo osobne, riadne, včas a na odbornej úrovni. Tieto zistené skutkové okolnosti podporne potvrdzujú i zápisnice o podaní informácie o vysvetlení dôvodu prítomnosti fyzickej osoby na pracovisku, spísané dňa 13.11.2019 s kontrolovanými fyzickými osobami Stanislavou O., U. B., O. D. a Y. Z., na pracovisku Výrobných priestorov spoločnosti W. W., s.r.o., ktoré tieto osoby opatrili vlastnoručnými podpismi. Žalovaný dal do pozornosti, že kontrolované fyzické osoby do predmetných zápisníc na otázku inšpektora práce: „Kto je Váš priamy nadriadený, kto Vám dáva príkazy na výkon práce?“ konkrétne Stanislava O. a U. B. odpovedali, že ich nadriadenou je majsterka W. W., s.r.o. G. V., zamestnanec W. W., s.r.o. O. D. uviedol, že jeho nadriadeným je tím líder X. B. zo spoločnosti W. W., s.r.o. a Y. Z. deklaroval, že jeho nadriadeným je tím líder zo spoločnosti W. W., s.r.o. a že sa menia v rámci zmien. Uvedené tvrdenia kontrolovaných osôb korešponujú so zmluvnými dojednaniami Rámcovej zmluvy o spolupráci uzatvorenej dňa 03.10.2016 medzi žalobcom ako dodávateľom a spoločnosťou W. W., s.r.o. ako objednávateľom, v ktorej si zmluvné strany v čl. I. bod 1.1 dojednali záväzok dodávateľa, teda žalobcu, poskytovať služby odberateľovi, resp. objednávateľovi (spoločnosti W. W., s.r.o., V. XX, XXX XX O. nad O.) na základe individuálnych zmlúv/objednávok po dobu trvania tejto zmluvy a dojednali si aj oprávnenie žalobcu vykonávať dohodnuté služby prostredníctvom tretích osôb, s čím spoločnosť W. W., s.r.o. súhlasila, čo žalobca i plne realizoval prostredníctvom kontrolovaných fyzických osôb (W. O., U. B., O. D. a Y. Z.). Zmluvné strany si taktiež dojednali, že služby je možné objednať individuálnou objednávkou, pričom v objednávke sa musia špecifikovať objednávané práce čo do rozsahu, predmetu poskytnutia služby alebo časového rozsahu poskytnutia služby. Taktiež kontrolované fyzické osoby i na otázky inšpektora práce: „Potrebujete k svojej práci nejaké náradie, resp. prípravky? Ak áno, kto Vám ich poskytol?“ konkrétne W. O. odpovedala, že potrebuje k práci merítko, ceruzku, lepiace pásky a že toto všetko im dáva W. W. s.r.o.; U. B. uviedla, že W. W., s.r.o. jej poskytuje merítko, ceruzky, lepiacu pásku, že jej to dáva majster alebo team líder; O. D. v zápisnici poznamenal, že pri práci potrebuje brúsku a brusivo, ktoré mu poskytol tím líder zo spoločnosti W. W., s.r.o. a Y. Z. uviedol, že pri práci potrebuje kliešte na etikety a pracovné rukavice, a že všetko, čo potrebuje mu poskytuje majster, resp. tím leader zo spoločnosti W. W., s.r.o. Uvedené informácie podané kontrolovanými fyzickými osobami odrážajú zmluvné dojednania uvedené v Rámcových zmluvách o dielo uzatvorených medzi žalobcom ako objednávateľom a kontrolovanými fyzickými osobami ako zhotoviteľmi, kde v čl. IV. bod 3, kde okrem iného si zmluvné strany dojednali, že materiál k vykonaniu diela bude poskytnutý treťou stranou a na náklady tretej strany (ktorou v tomto posudzovanom prípade je spoločnosť W. W., s.r.o.), a to vo vyhovujúcom stave a tento poskytnutý materiál mal zostať majetkom tejto tretej strany, teda spoločnosti W. W., s.r.o. Kontrolované osoby taktiež na položenú otázku inšpektora práce: „Používate pri svojej práci osobné ochranné pomôcky, ak áno, uveďte, aké konkrétne a kto Vám ich poskytol?“ konkrétne W. O. uviedla, že W., s.r.o. jej dala pracovný odev a to tričko, mikinu a vestu a že rukavice jej dáva majster W. W. s.r.o.; U. B. odpovedala, že jej W., s.r.o. (žalobca) poskytla tričká, mikinu, pracovné topánky a že rukavice dostáva od spoločnosti W. W. s.r.o. a prideluje jej to majster alebo team leader; O. D. do zápisnice deklaroval, že pri práci používa OOPP - rukavice, ktoré mu poskytol tím leader zo spoločnosti W. W., s.r.o. a že pracovný odev, tričko, bundu, vestu, prilbu a topánky mu poskytla W. s.r.o. (žalobca) a kontrolovaná osoba Y. Z. do zápisnice poznamenal, že áno, používa pri práci osobné ochranné pracovné pomôcky, pričom mu ich poskytla spoločnosť W. W., s.r.o. Taktiež uviedol, že má pracovnú obuv, pracovné rukavice a firemné oblečenie a že tričko, mikinu, nohavice má svoje. I tieto tvrdenia kontrolovaných fyzických osôb odzrkadľujú zmluvné dojednania uvedené v Rámcových zmluvách o dielo uzatvorených medzi žalobcom ako objednávateľom a kontrolovanými fyzickými osobami ako zhotoviteľmi, konkrétne v čl. IV. bode 3, na základe ktorého osobné ochranné pracovné prostriedky, a to v rozsahu primeranom povahe prác, mal zabezpečovať a hradiť žalobca (čo aj vykonal, keďže Stanislave O. poskytol pracovný odev, konkrétne tričko a mikinu, U. B. poskytol tričká, mikinu a pracovné topánky; O. D. poskytol pracovný odev, konkrétne tričko, bundu, vestu, prilbu a topánky; vo vzťahu k Y. Z. si túto zmluvnú povinnosť nesplnil, tomu osobné ochranné pracovné pomôcky poskytla spoločnosť W. W., s.r.o. a pracovnú obuv, pracovné rukavice a firemné oblečenie a že tričko, mikinu, nohavice mal vlastné), pričom kontrolované fyzické osoby mali zodpovedať za ich stratu, odcudzenie a poškodenie a po skončení diela mali povinnosť odovzdať ich žalobcovi.

21. Žalovaný ďalej poukázal na to, že kontrolované fyzické osoby v uvádzaných zápisniciach na otázku inšpektora práce: „Vykonávate prácu osobne pre zamestnávateľa, ak áno, akého konkrétneho?“ konkrétne W. O. a U. B. odpovedali, že práca sa vykonáva pre W. W. s.r.o. a kontrolované osoby O. D. a Y. Z. uviedli, že prácu vykonávajú osobne pre W., s.r.o. (žalobca). V danom prípade, aj keď kontrolované

osoby W. O. a U. B. poznamenali, že prácu vykonávajú pre spoločnosť W. W. s.r.o., naproti tomu z dôkazov, konkrétne z Rámcových zmlúv o dielo uzatvorených podľa § 536 Obchodného zákonníka so W. O. dňa 01.10.2018 a s U. B. dňa 02.01.2017 bez akýchkoľvek výhrad je evidentná tá skutková okolnosť, že obe kontrolované osoby sa na výkone dohodnutej práce, resp. na výkone diela, ktoré sa zaviazali vyhotoviť v mieste určenom žalobcom, t.j. vo Výrobných priestoroch spoločnosti W. W., s.r.o., V. XX, XXX XX O. nad O., dohodli so žalobcom, ktorý sa v uvedených zmluvách zaviazal týmto kontrolovaným osobám poskytnúť za vykonanie prác/diela odmenu v zmysle ustanovení uvedených zmlúv.

22. V dôsledku existencie vyššie uvedených zápisníc spísaných s kontrolovanými osobami niet podľa žalovaného pochybností o tom, pre koho kontrolované osoby, konkrétne W. O. a U. B., skutočne vykonávali dohodnutú prácu, resp. dielo. Kontrolované osoby na položenú otázku inšpektora práce: „Kto kontroluje výsledok Vašej práce, kto určuje akú prácu máte vykonávať?“ v zápisnici konkrétne W. O. a U. B. odpovedali, že po nich prácu nekontroluje nikto, že prácu im určuje majster alebo team leader; O. D. uviedol, že výsledok jeho práce kontroluje tím líder X. B. z W. W., s.r.o.; tiež podotkol, že to, čo bude robiť určuje tiež tím líder a Y. Z. deklaroval, že výsledok jeho práce kontrolujú kontrolórky z W. W., s.r.o. a W. s.r.o. (žalobca); že prácu mu určujú majstri zo spoločnosti W. W., s.r.o. Aj tieto tvrdenia, kde kontrolované osoby, s výnimkou W. O. a U. B., uviedli, že výsledok ich práce kontrolujú zamestnanci zo spoločnosti W. W., s.r.o. nepriamo potvrdzujú zmluvné dojednania uvedené v Rámcových zmluvách o dielo uzatvorených medzi žalobcom ako objednávateľom a kontrolovanými osobami ako zhotoviteľmi, kde v čl. III bod 3 sa zmluvné strany dohodli, že súpis vykonaných prác bude vykonávať tretia strana, u ktorej sa dielo zhotovuje, t. j. zamestnanci spoločnosti W. W., s.r.o.

23. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe upriamil pozornosť tiež na to, že kontrolované fyzické osoby do predmetných zápisníc na otázky inšpektora práce: „V akom čase vykonávate prácu, kde konkrétne (definujte pracovisko)?“ a „Opakuje sa pravidelne týždenne Váš pracovný čas, kto Vám ho určuje?“ konkrétne W. O. a U. B. odpovedali, že pracujú pondelok až piatok od 05.50 hod. do 13.50 hod. alebo poobedná od 13.50 hod. do 21.50 hod.; že pracovný čas im určuje majsterka V. alebo vedúci výroby U. J.; že týždeň majú rannú zmenu, týždeň poobednú, týždeň nočnú a ak treba pracujú aj v sobotu a že pracujú podľa rozpisu, ktorý určuje zamestnanec spoločnosti W. W., s.r.o.; O. D. uviedol, že pracuje pondelok až piatok od 13.50 hod. do 21.50 hod., alebo od 05.50 hod. do 13.50 hod., 21.50 hod. do 05.50 hod., t.j. ranná, poobedná, nočná pre W. s.r.o.; že jeho pracovný čas sa pravidelne strieda; že pracovný čas mu určuje majsterka G. V. a vedúci výroby - U. J. zo spoločnosti W. W., s.r.o. a kontrolovaná fyzická osoba Y. Z. poznamenal, že pracuje pondelok až piatok od 05.50 hod. do 13.50 hod. na pracovisku W. W., s.r.o. - vykládka; že jeho pracovný čas sa pravidelne týždenne opakuje, a to ranná a poobedná (13.50 hod. - 21.50 hod.) a že pracovný čas mu určuje majstrová z W. W., s.r.o. G. V. a ďalší dvaja majstri. Uvedené tvrdenia kontrolovaných fyzických osôb korešpondujú so zmluvnými dojednaniami uvedenými v Rámcových zmluvách o dielo uzatvorených medzi žalobcom ako objednávateľom a kontrolovanými fyzickými osobami ako zhotoviteľmi, konkrétne v čl. IV bode 10 uvedených zmlúv, v ktorom si žalobca ako objednávateľ vymienil prostredníctvom zástupcu tretej strany, t.j. zástupcu spoločnosti, kde sa dielo malo zhotovovať (W. W., s.r.o.), denné vedenie evidencie zhotovovania diela a denné vedenie evidencie dochádzky. Uvádzané tvrdenia kontrolovaných osôb korešpondujú i so zmluvnými dojednaniami v čl. III bod 3, kde si žalobca vystavovanie faktúr kontrolovanými fyzickými osobami podmienil jeho odsúhlasením súpisu vykonaných prác a súpisu dochádzky kontrolovaných osôb a kde sa zmluvné strany dohodli, že súpis vykonaných prác alebo súpis evidencie dochádzky kontrolovaných osôb bude vykonávať tretia strana, u ktorej sa dielo zhotovuje.

24. K námietke marenia možnosti pravdivého zistenia skutkového stavu veci kladením zavádzajúcich otázok a námietke, že neboli akceptované žalobcove návrhy na doplnenie dokazovania výsluchom označených osôb, žalovaný uviedol, že po podrobnom preskúmaní celého administratívneho spisu dospel k záveru, že zisťovanie skutkového stavu v rámci výkonu inšpekcie práce bolo inšpektormi práce vykonávané štandardným spôsobom, plne v súlade so zákonom č. 125/2006 Z.z.; že podanie informácií kontrolovanými fyzickými osobami realizované formou zápisníc o podaní informácie bolo uskutočnené zákonným spôsobom v súlade s § 16 ods. 5 zákona č. 125/2006 Z. z., v zmysle ktorého fyzická osoba a právnická osoba je na požiadanie inšpektorátu práce alebo inšpektora práce povinná poskytnúť informácie potrebné na výkon inšpekcie práce. Žalovaný po podrobnom posúdení informácií podaných týmito osobami vyhodnotil, že tieto informácie boli získané zákonnými prostriedkami, že otázky, ktoré boli inšpektormi práce v rámci zisťovania skutkového stavu kladené kontrolovaným fyzickým osobám, sú štandardné, nevykazujú charakter zavádzajúceho, či nedostatočného spôsobu zisťovania skutkového

stavu a sú legitímne a plne na mieste. Na margo toho žalovaný v rámci konania na druhom stupni po preskúmaní jednotlivých procesných úkonov správneho orgánu urobených jednak v štádiu výkonu inšpekcie práce, ako i úkonov urobených v konaní vedenom na prvom stupni, nezistil žiaden rozpor so zákonom. Dôkazmi získanými v štádiu výkonu inšpekcie práce bol podľa žalovaného skutkový stav zistený presne, určito a úplne, tento nevykazoval žiadne rozporuplnosti a nejasnosti a správny orgán sa tak neocitol v dôkaznej núdzi. Dôkazy následne slúžili v začatom sankčnom správnom konaní, kde mali status nosných a rozhodujúcich dôkazov, na základe ktorých bol skutočný stav veci dostatočne, jasne, určito, presne a zrozumiteľne zistený a následne i starostlivo vyhodnotený. Z uvedených dôvodov sa žalovaný nestotožnil so žalobcom tvrdou potrebou odstraňovať v správnom konaní určité nejasnosti či rozpory. Žalovaný má za to, že nebolo potrebné v prvostupňovom konaní nariadovať ústne pojednávanie za účelom presného a úplného zistenia skutkového stavu, keďže v tomto posudzovanom prípade to nevyžadovala ani povaha veci, ani osobitný zákon. Žalobcovi bolo v priebehu jednak začatého správneho konania, ako i v pokračujúcom správnom konaní správnym orgánom prvého stupňa umožnené riadnymi procesnými úkonmi uplatniť jeho procesné právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie, právo vyjadriť sa pred vydaním samotného rozhodnutia vo veci samej k jeho podkladom a k spôsobu ich zisťovania. Z obsahu administratívneho spisu je nepochybné, že žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu využil toto svoje procesné právo, ktoré si riadne uplatnil vo vedenom správnom konaní.

25. V nadväznosti na už uvedené žalovaný poukázal na ustanovenie § 21 ods. 1 prvá veta správneho poriadku, v zmysle ktorej správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon. Z tejto zákonnej konštrukcie citovaného ustanovenia je podľa žalovaného nepochybné, že správny orgán má obligatórnu zákonnú povinnosť nariadiť ústne pojednávanie len za predpokladu, ak to ustanovujú osobitné právne predpisy, avšak takáto právna situácia v prejednávacom prípade nenastala. Vo všetkých ostatných prípadoch správny orgán má len možnosť nariadiť ústne pojednávanie v začatom správnom konaní, ak si to povaha veci vyžaduje, čo však nebol preskúmaný prípad. Na podporu svojej argumentácie žalovaný poukázal na aktuálnu súdnu prax (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 7Sžo/223/2015 zo dňa 23.02.2017), kde kasačný súd judikoval, že vychádzajúc z právnej úpravy stanovenej v § 19 v spojení s § 21 ods. 3 zákona č. 125/2006 Z.z. zákonodarca výslovne nestanoví inšpektorátu prácu povinnosť vo veci administratívneho trestania nariadenie ústneho pojednávania; z týchto dôvodov pokiaľ správne orgány v danom prípade nenariadili ústne pojednávanie za účelom opätovného výsluchu žalobcu, nepostupovali v konaní v rozpore so zákonom, a teda nezaťažili konanie takou vadou, ktorá by mohla mať sama o sebe za následok nezákonnosť rozhodnutia, na ktorú by musel súd v procese súdneho prieskumu prihliadať z úradnej povinnosti. Súčasne poukázal žalovaný aj na rozsudok NS SR sp. zn. 10Sžo/387/2015 zo dňa 27.02.2017, prezentujúci názor, že tým, že správny orgán vo veci nenariadil ústne pojednávanie, nemohlo dôjsť k takej procesnej vade, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, že osobitný zákon, v tomto prípade zákon č. 125/2006 Z. z., nariadenie ústneho pojednávania neukladá, že neuskutočnenie ústneho pojednávania v konaní pred správnymi orgánmi nespôsobuje ujmu požiadavkám podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru spočívajúcim v zachovaní princípu ústnosti, verejnosti a prítomnosti na prerokovaní veci v prípade, že rozhodnutia správnych orgánov je možné preskúmať súdom, ktorý spĺňa požiadavky uvedené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nakoľko žalovaný ako orgán štátnej správy podľa § 3 zákona č. 125/2006 Z.z. nespĺňa atribúty nestranného a nezávislého súdu.

26. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, môže sa za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

27. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

28. Krajský súd v Trenčíne ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutia a postup žalovaného v rozsahu a z dôvodov uvedených v správnej žalobe,

vychádzajúc zo skutkového stavu v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, viazaný rozsahom a žalobnými dôvodmi. Po zistení, že žaloba bola podaná riadne zastúpenou oprávnenou osobou, v zákonnej lehote a proti rozhodnutiu, ktoré je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva, rozhodol o správnej žalobe bez nariadenia pojednávania verejne vyhláseným rozsudkom, keďže nariadenie pojednávania nepožadoval žiaden z účastníkov, nevyžadoval si to verejný záujem a ani správny súd tento úkon na zákonné a spravodlivé rozhodnutie nepovažoval za potrebný.

29. Predmetom súdneho prieskumu je správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného č. K./NIP_PO/O./XXXX/XXXX zo dňa 22.12.2020, potvrdzujúce rozhodnutie Inšpektorátu práce Trenčín č. H./H._S./Y./XXXX/XXX zo dňa 01.10.2020, ktorým podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 125/2006 Z.z. bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 1.500,- Eur za porušenie povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 1 ods. 3 v nadväznosti na § 1 ods. 2 Zákonníka práce, ktorého porušenia sa žalobca mal dopustiť tým, že na prevádzke spoločnosti W. W., s.r.o. využíval závislú prácu samostatne zárobkovo činných osôb - W. O., U. B., O. D., Y. Z. - na základe rámcových zmlúv o dielo s nimi osobitne uzatvorených, pričom práca týmito osobami vykonávaná napĺňala všetky znaky závislej práce a preto mala byť vykonávaná len v pracovnom pomere alebo v obdobnom pracovnom vzťahu v zmysle Zákonníka práce a nie v zmluvnom obchodnoprávnom vzťahu podľa osobitných predpisov. Z takto vymedzenej skutkovej vety výrokov rozhodnutí správnych orgánov potom vyplýva aj sporná otázka, podstatou ktorej je posúdenie, či činnosť vykonávaná vo výroku označenými samostatne zárobkovo činnými osobami je potrebné vyhodnotiť ako závislú prácu podľa § 1 ods. 2 Zákonníka práce alebo ide o podnikanie podľa § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka osobami podľa § 2 ods. 2 písm. b) Obchodného zákonníka.

30. Z administratívneho spisu správny súd pre účely súdneho prieskumu zistil, že v období od 19.09.2019 do 28.11.2019 vykonal Inšpektorát práce Trenčín výkon inšpekcie práce u zamestnávateľa W., s.r.o. na pracovisku Výrobné priestory W. W., s.r.o., V. XX, O. nad O.. O výsledku inšpekcie práce bol spísaný protokol č. H.-XXX-XX-X.X/P-EXX-XX zo dňa 28.11.2019, ku ktorému sa žalobca vyjadril listom zo dňa 02.12.2019. Dňa 12.12.2019 bol vypracovaný Dodatok č. 1 k protokolu.

31. Inšpektori práce na prevádzke spoločnosti W. W., s.r.o. spísali pri výkone inšpekcie so W. O., U. B., O. D. a Y. Z. „Zápisnice o podaní informácie o vysvetlení dôvodu prítomnosti fyzickej osoby na pracovisku“. Na otázku inšpektorov práce „Akú prácu vykonávate? Z akého dôvodu ste si založili živnosť?“ W. O. uviedla, že pracuje ako kontrolór kvality, pričom si živnosť založila, lebo sa jej nepáčila predošlá práca. U. B. odpovedala, že pracuje ako kontrolórka kvality a živnosť si založila v dôvodu lepšieho zárobku. O. D. uviedol, že pracuje ako brúsič dielov - spätné zrkadlá, pričom mal možnosť výberu - pracovnoprávny vzťah, resp. SZČO a vybral si SZČO, lebo to bolo platovo výhodnejšie. Y. Z. odpovedal, že vykladá vyrobené diely na pás, pričom robí operátora výroby. Tiež uviedol, že mal možnosť výberu, pričom si vybral živnosť, lebo to bolo lepšie platené.

32. Na otázku „Aký právny vzťah máte uzatvorený a s kým?“ W. O. uviedla, že má Rámcovú zmluvu so W. s.r.o., P. B.. U. B. odpovedala, že taktiež má Rámcovú zmluvu so W. s.r.o., P. B.. O. D. odpovedal, že má uzatvorenú živnosť a pracuje pre W. s.r.o. Y. Z. uviedol, že je SZČO a pracuje pre agentúru W..

33. Na otázku „Kto je Váš priamy nadriadený, kto Vám dáva príkazy na výkon práce?“ W. O. odpovedala, že jej nadriadenou je G. V., majsterka W. s.r.o. U. B. uviedla, že majsterka G. V., ona je zamestnanec W. s.r.o. O. D. odpovedal, že jeho nadriadený je tím líder - X. B. z W. W.. Y. Z. uviedol, že tím líder z W. W., pričom sa menia v rámci zmien.

34. Na otázku „V akom čase vykonávate prácu, kde konkrétne (definujte pracovisko) a opakuje sa pravidelne týždenne Váš pracovný čas, kto Vám ho určuje?“ W. O. odpovedala, že pracuje pondelok až piatok od 05:50 hod. do 13:50 hod. alebo poobedná od 13:50 hod. do 21:50 hod. Pracovný čas určuje majsterka V. alebo vedúci výroby J.. Týždeň má rannú zmenu, týždeň poobednú, týždeň nočnú, ak treba pracuje aj v sobotu. Pracuje podľa rozpisu, ktorý určuje zamestnanec W.. U. B. uviedla, že pracuje každý deň - pondelok - piatok od 05:50 hod. do 13:50 hod., poobedná zmena od 13:50 hod. do 21:50 hod. Pracovný čas jej určuje majsterka V. alebo vedúci výroby U. J.. Týždeň má rannú, týždeň poobednú, týždeň nočnú. Ak je treba, pracuje aj v sobotu. Pracuje podľa rozpisu, ktorý jej určuje zamestnanec W.. O. D. odpovedal, že pracuje pondelok - piatok od 13:50 hod. do 21:50 hod., alebo od 05:50 hod. do 13:50 hod., alebo od 21:50 hod. do 05:50 hod., t.j. ranná, poobedná, nočná zmena pre W.. Ďalej uviedol, že jeho pracovný čas sa pravidelne strieda. Pracovný čas mu určuje majsterka G. V. a vedúci výroby

U. J. z W. W.. Y. Z. na otázku inšpektorov práce uviedol, že pracuje pondelok - piatok od 05:50 hod. do 13:50 hod. na pracovisku W. W. - vykládka. Jeho pracovný čas sa pravidelne týždenne opakuje - ranná a poobedná zmena (13:50 - 21:50 hod.) Pracovný čas mu určuje majstrová z W. W. - G. V. a ďalší dvaja majstri.

35. Na otázku „Kto kontroluje výsledok Vašej práce, kto určuje akú prácu máte vykonávať?“ W. O. uviedla, že po nej prácu nekontroluje nikto, prácu jej určuje majster alebo team leader. U. B. odpovedala, že po nej už nikto prácu nekontroluje, prácu jej určuje majster alebo team leader. O. D. uviedol, že výsledok jeho práce kontroluje tím líder - X. B. z W. W.. Tiež podotkol, že to, čo bude robiť, určuje tiež tím líder. Y. Z. odpovedal, že výsledok jeho práce kontrolujú kontrolórky z W. W. + W.. Prácu mu určujú majstri z W. W..

36. Na otázku „Vykonávate prácu osobne pre zamestnávateľa, ak áno, akého konkrétne?“ Stanislava O. odpovedala, že práca sa vykonáva pre W. s.r.o., U. B. uviedla, že prácu vykonáva pre W. s.r.o., O. D. odpovedal, že prácu vykonáva pre W., Y. Z. uviedol, že prácu pre W. vykonáva osobne on.

37. Na otázku „Potrebujete k svojej práci nejaké náradie, resp. prípravky? Ak áno, kto Vám ich poskytol?“ W. O. uviedla, že potrebuje k práci merítko, ceruzku, lepiace pásky - toto všetko im dáva W. s.r.o. U. B. odpovedala, že W. W. jej poskytuje merítko, ceruzky, lepiacu pásku. Dáva jej to podľa majster alebo team líder. O. D. odpovedal, že pri práci potrebuje brúsku a brusivo, ktoré mu poskytol tím líder z W. W.. Y. Z. uviedol do zápisnice odpoveď na otázku, že pri práci potrebuje kliešte na etikety a pracovné rukavice. Všetko, čo potrebuje, mu poskytuje majster, resp. tím leader z W. W..

38. Na otázku „Používate pri svojej práci osobné ochranné pomôcky, ak áno, uveďte, aké konkrétne a kto Vám ich poskytol?“ W. O. odpovedala, že W. jej dala pracovný odev a to tričko, mikinu a vestu. Rukavice jej dáva majster W. s.r.o. U. B. odpovedala, že jej W. poskytla tričká, mikinu, pracovné topánky a rukavice. Zároveň dodala, že dostáva od W. s.r.o. a pridáva jej to majster alebo team leader. O. D. odpovedal, že pri práci používa OOPP - rukavice, ktoré mu poskytol tím líder z W. W.. Pracovný odev, tričko, bundu, vestu, prilbu a topánky mu poskytla W.. Y. Z. uviedol, že používa pri práci osobné ochranné pracovné pomôcky, pričom mu ich poskytol zamestnávateľ W. W.. Má pracovnú obuv, pracovné rukavice a firemné oblečenie. Tričko, mikinu, nohavice má svoje).

39. Počas výkonu inšpekcie práce boli inšpektormi práce zabezpečené aj Rámcové zmluvy o dielo uzatvorené podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov medzi žalobcom ako objednávateľom na strane jednej a fyzickými osobami - W. O., U. B., O. D. a Y. Z. ako zhotoviteľmi na strane druhej. So W. O. uzatvoril žalobca Rámcovú zmluvu o dielo dňa 01.10.2018. V tejto zmluve sa zmluvné strany dohodli, že zhotoviteľ W. O. zhotoví pre žalobcu ako objednávateľa dielo prácami, ktoré spočívali vo vykonaní revízie kvality vyhotovených výrobkov, ktoré jej budú poskytnuté objednávateľom alebo treťou osobou na tento účel podľa požiadaviek objednávateľa alebo tretej strany. Ďalej tieto práce spočívali vo vytriedení výrobkov, ktoré nezodpovedali kvalitatívnym a kvantitatívnym vlastnostiam, špecifikovaných na základe pokynov alebo technických údajov poskytnutých zo strany objednávateľa alebo tretej strany, a taktiež práce spočívali aj v oprave alebo úprave výrobkov. Predmetné práce sa mali ďalej vykonávať v mieste určenom objednávateľom v samostatnej objednávke. Objednávateľ bol predmetnou zmluvou zaviazaný zaplatiť zhotoviteľovi odmenu. Rámcová zmluva o dielo taktiež obsahovala definíciu, čo sa považuje za samostatnú objednávku v zmysle článku I. bodu 1. Samostatnou objednávkou je potrebné rozumieť písomné zadanie objednávateľa zhotoviteľovi, ktoré obsahuje miesto zhotovenia diela, čas zhotovenia diela, predmetné zhotovenia diela a dohodnutú odmenu za vykonanie diela. V zmluve je ďalej uvedené, že sa zhotoviteľ zaväzuje zhotoviť dielo podľa predloženej technickej, technologickej dokumentácie, požiadaviek a pokynov objednávateľa a tretej strany. Predmetná Rámcová zmluva o dielo bola v zmysle článku II. uzatvorená na dobu neurčitú. Článok III. určoval, že objednávateľ je povinný uhradiť zhotoviteľovi odmenu za riadne vykonanie diela vo výške určenej v samostatnej objednávke. V bode 2 uvedeného článku bolo dohodnuté, že zhotoviteľ vystaví za riadne zhotovenie diela objednávateľovi faktúru. Faktúru vystavuje zhotoviteľ raz mesačne za predchádzajúci mesiac zhotovovania diela, a to vždy do 5 pracovných dní nasledujúceho mesiaca. Splatnosť faktúry je 30 dní od jej vystavenia. Zmluvné strany si ďalej v bode 3 upravili, že zhotoviteľ vystaví faktúru na základe odsúhlaseného súpisu vykonaných prác na dielo alebo odsúhlasenej dochádzky. Súpis vykonaných prác alebo súpis dochádzky vykonáva tretia strana, u ktorej sa dielo zhotovuje. Odsúhlasenie súpisu vykonaných prác a súpisu dochádzky vykonáva objednávateľ. V článku

IV. sú upravené práva a povinnosti zmluvných strán. Okrem iných zmluvných dojednaní sa v bode 3 predmetného článku zmluvné strany dohodli, že pracovné prostriedky k vykonaniu diela zabezpečí objednávateľ. Materiál k vykonaniu diela bude poskytnutý treťou stranou na jej náklady vo vyhovujúcom stave a zostáva majetkom tretej strany, ale zodpovedá zaň zhotoviteľ. Osobné ochranné pracovné prostriedky (OOPP) v rozsahu primeranom povahe prác uvedených v tomto článku zabezpečuje a hradí objednávateľ, pričom zhotoviteľ zodpovedá za stratu odcudzenie a poškodenie týchto OOPP a po skončení zhotovovania diela je povinný odovzdať ich objednávateľovi.

40. Rámcová zmluva o dielo bola dňa 02.01.2017 uzatvorená aj medzi žalobcom ako objednávateľom a U. B. ako zhotoviteľom. S O. D. bola Rámcová zmluva o dielo uzatvorená dňa 20.06.2017 a s Y. Z. bola Rámcová zmluva o dielo uzatvorená dňa 27.08.2018. Predmetom Rámcových zmlúv o dielo v zmysle článku I. bol záväzok zhotoviteľa zhotoviť dielo prácami, a to vykonanie revízie kvality vyhotovenia výrobkov poskytnutých objednávateľom alebo treťou osobou na tento účel podľa požiadaviek objednávateľa alebo tretej strany, ďalej vytriedenie výrobkov, ktoré nezodpovedajú kvalitatívnym a kvantitatívnym vlastnostiam špecifikovaných na základe pokynov alebo technických údajov poskytnutých zo strany objednávateľa alebo tretej strany a oprava alebo úprava výrobkov v mieste určenom objednávateľom v samostatnej objednávke. Objednávateľ sa zaviazal zaplatiť odmenu za zhotovenie diela. Čo sa týka ostatných dojednaní uvedených v Rámcových zmluvách o dielo, boli obdobné ako v prípade Rámcovej zmluvy uzatvorenej so W. O..

41. K rámcovým zmluvám o dielo boli uzatvorené aj dodatky. Napr. v dodatku č. 1 zo dňa 14.12.2018 k zmluve uzatvorenej so W. došlo k doplneniu čl. III „Cena za dielo a platobné podmienky“ o body č. 6. až 8., podľa ktorých v prípade, že zhotoviteľ z akýchkoľvek neopodstatnených dôvodov nenastúpi na vopred odsúhlasený výkon práce na diele a túto skutočnosť nenahlási najneskôr 12 hodín pred nástupom na výkon prác na diele, môže objednávateľ požadovať od zhotoviteľa zmluvnú pokutu vo výške 50 Eur na každý deň omeškania práce. Zhotoviteľ je povinný v prípade nenastúpenia na výkon prác na diele nájsť si za seba adekvátnu náhradu. Adekvátnou náhradou sa pritom rozumie zhotoviteľ, ktorý už má s objednávateľom uzatvorenú zmluvu o dielo a absolvoval zaškolenie na konkrétne zhotovenie diela (konkrétna samostatná objednávka). V prípade, ak zhotoviteľ nesplní túto svoju povinnosť, je objednávateľ oprávnený nárokovat' si zmluvnú pokutu vo výške 100,- Eur za každé jednotlivé porušenie. V prípade, že zhotoviteľ vykoná v danom mesiaci práce na diele v plnom počte vopred naplánovaných zmien, bude mu objednávateľom vyplatená jednorazová odmena za vzornú dochádzku vo výške 30,- Eur. Dodatky k Rámcovým zmluvám o dielo uzatvorené s Andreou B., O. D. a Y. Z. mali totožný obsah.

42. Správny orgán prvého stupňa zabezpečil aj Rámcovú zmluvu o spolupráci uzatvorenú dňa 03.10.2016 podľa § 269 ods. 2 a nasl. a § 642 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom ako dodávateľom a spoločnosťou W. W., s.r.o. ako objednávateľom. V zmluve je uvedené, že vzhľadom k tomu, že dodávateľ v rámci svojho podnikania vykonáva služby spočívajúce v triedení výrobkov označených objednávateľom týchto služieb, a to vrátane ich kvalitatívnej kontroly a v úprave a oprave chybných výrobkov, odberateľ má záujem na dlhodobom využívaní služieb dodávateľa. Predmetom zmluvy je v zmysle článku 1 záväzok dodávateľa poskytnúť na základe individuálnych zmlúv (objednávok) po dobu trvania zmluvy odberateľovi služby a záväzok odberateľa uhradiť za poskytnuté služby dodávateľovi dohodnutú finančnú odmenu v zmysle článku 4 zmluvy. Podľa článku 1 bodu 1.2 je možné služby objednať individuálnou objednávkou, pričom sa v objednávke musia špecifikovať objednávané práce čo do rozsahu, predmetu poskytnutia služby alebo časového rozsahu poskytnutia služby. Dodávateľ sa v bode 2.1 Rámcovej zmluvy zaviazal vykonávať služby v mieste, v termíne a v rozsahu určenom individuálnou zmluvou (objednávkou). Pokiaľ nebude v individuálnej zmluve uvedené inak, súčasťou služieb je podľa zmluvy

- vykonanie revízie kvality vyhotovenia výrobkov poskytnutých odberateľom alebo treťou osobou na tento účel (výrobok) t.j. vizuálna kontrola, či výrobok nebol vplyvom vis maior alebo tretej osoby čiastočne poškodený alebo zničený,

- vytriedenie výrobkov, ktoré nezodpovedajú kvalitatívnym alebo kvantitatívnym vlastnostiam špecifikovaných na základe pokynov alebo technických údajov poskytnutých zo strany objednávateľa,

- oprava a úprava výrobkov, pokiaľ je táto činnosť potrebná po vykonanej kontrole.

V zmysle bodu 2.4 je dodávateľ oprávnený vykonať služby aj prostredníctvom tretích osôb s čím odberateľ súhlasí.

43. Dňa 13.03.2020 správny orgán prvého stupňa oznámil žalobcovi začatie správneho konania o uložení pokuty za porušenie ustanovení § 1 ods. 3 v nadväznosti na § 1 ods. 2 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce v znení neskorších predpisov. Podstata porušenia mala spočívať v tom, že žalobca využíval závislú prácu samostatne zárobkovo činných osôb, vykonávajúcich činnosť na základe rámcových zmlúv o dielo, pričom táto činnosť napĺňala všetky znaky závislej práce a preto mala byť vykonávaná len v pracovnom pomere alebo v obdobnom pracovnom vzťahu v zmysle Zákonníka práce a nie v zmluvnom obchodnoprávnom vzťahu podľa osobitných predpisov.

44. Do správneho konania podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomné vyjadrenie. Uviedol, že žalobca spolupracuje na základe Rámcových zmlúv s viacerými samostatne zárobkovo činnými osobami, ktoré vykonávajú na základe tejto zmluvy činnosť kontrolórov pre obchodných partnerov. Túto činnosť vykonávajú v pozícii subdodávateľov. Zmluvný vzťah medzi nimi je obchodného charakteru a činnosť, ktorú pre žalobcu vykonávajú na základe Rámcovej zmluvy samostatne zárobkovo činné osoby, nespĺňa zákonné podmienky závislej práce. Činnosť vykonávaná kontrolórami nie je vykonávaná vo vzťahu nadriadenosti a podriadenosti. Kontrolóri sú obchodnými zmluvnými partnermi žalobcu. Nedostávajú presné pokyny ako kontrolnú činnosť vykonávať. Je samozrejmé, ako aj pri ostatných obchodných vzťahoch, že kontrolóri musia vedieť, čo treba skontrolovať, avšak nie ako. Preto o priebehu procesu kontroly rozhodujú samostatne a za výsledky svojej kontroly sú samostatne zodpovední. Každý kontrolór podľa žalobcu vykonáva kontrolu vo svojom mene a na vlastnú zodpovednosť. V prípade väd, nedorobkov alebo iných pochybení v zhotovovaní diela, výkonu kontroly spôsobených ich činnosťou, za tieto zodpovedá každý samostatne, nakoľko sa dá presne určiť, kto aké dielo vykonal. Predmetné potvrdzuje i samotná Rámcová zmluva. Nakoľko kontrolóri vykonávajú sústavnú činnosť vo vlastnom mene za účelom zisku, nie je možné predmetné posudzovať ako závislú prácu, ale takáto práca je v zmysle Obchodného zákonníka podnikaním. Aj z tohto dôvodu je v zozname odporúčaných voľných živností vydaných Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky uvedená živnosť - informatívne meranie, analýzy a kontroly. Kontrolóri, v prípade zistenia chybných výrobkov u zmluvného partnera žalobcu alebo iných pochybení v zmysle výkonu diela, tieto výsledky oznamujú zmluvnému partnerovi žalobcu a nie priamo žalobcovi. Kontrolóri si tiež sami riadia proces výkonu ich činnosti vyradenia výrobkov a postupov pri ich oprave v súlade s požiadavkami daného obchodného partnera. Navyše kontrolóri nie sú povinní vykonávať dielo osobne tak, ako to vyplýva z ustanovení Rámcovej zmluvy (čl. IV bod 1). Dielo môžu vykonávať prostredníctvom tretej osoby, subdodávateľsky. Tak, ako to de facto vykonáva žalobca voči svojím zmluvným partnerom (spoločnosť W. W. s.r.o.). Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam nie je možné podľa žalobcu podriaďiť činnosť kontrolórov pod závislú prácu, nakoľko nie sú splnené kumulatívne všetky zákonné znaky závislej práce. Ide o podnikanie v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka. Uvedené podľa žalobcu dokazuje aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 656/2017 zo dňa 25.10.2017. Žalobca si riadne plnil všetky povinnosti vyplývajúce mu zo samostatnej činnosti živnostníka (podávanie daňových priznaní, odvádzanie odvodov a iné). Žalobca poukázal na to, že výpovede subdodávateľov a osôb, s ktorými inšpekcia práce vykonala osobný pohovor, sú interpretované a posudzované len jednostranne tak, aby z toho podľa potreby vyplynuli znaky závislej práce. Z výpovedí subdodávateľov však nijako nevyplýva, že sú splnené znaky závislej práce, žiadnym spôsobom nie je preukázané, že by prácu robili podľa striktných pokynov smerujúcich k tomu, ako presne ju vykonávať, žeby boli vo vzťahu podriadenosti k žalobcovi a už vôbec nie, že by činnosť vykonávali v mene účastníka konania a na jeho zodpovednosť. Subdodávatelia sa sami rozhodujú o svojej podnikateľskej činnosti, nie sú viazaní vykonávať činnosť len pre žalobcu (mimo konkurenčnej doložky) a so žalobcom môžu v zmysle zmluvy kedykoľvek ukončiť obchodný vzťah. S konštrukciou zmluvy subdodávateľa súhlasili, majú živnostenské oprávnenie na nimi vykonávanú činnosť, za výkon ktorej sami zodpovedajú za účelom dosiahnutia zisku. Pritom zisk je priamo úmerný vykonávanej činnosti riadne a včas. V zmysle uvedeného nie je možné činnosť kontrolórov posudzovať ako závislú prácu, keďže ich činnosť nespĺňa hneď niekoľko definičných znakov závislej činnosti. Kontrolóri sa neriadia pokynmi klienta, vo svojej činnosti sú samostatní. Nie je preto daný ani žiadny vzťah nadriadenosti a podriadenosti, kontrolóri sú zmluvnými a obchodnými partnermi žalobcu a nie jeho zamestnancami. Kontrolóri vykonávajú činnosť vo svojom mene a na vlastnú zodpovednosť. Nie sú preto splnené všetky predpoklady, aby ich činnosť bola posudzovaná ako závislá práca. Vykonávanie práce podľa pokynov zamestnávateľa je jednou základnou charakteristikou závislej práce, ktorá je vždy osobnou závislosťou zamestnanca voči svojmu zamestnávateľovi. Hospodárska závislosť zamestnanca od zamestnávateľa v pracovnom pomere sa prejavuje tým, že zamestnanec nevykonáva prácu v pracovnom pomere za účelom zisku, ale za účelom získania dohodnutej mzdy. Práca, ako sústavná činnosť za účelom dosiahnutia zisku, vykonávaná vo

vlastnom mene, nemá byť predmetom pracovného pomeru, lebo takáto práca je podľa Obchodného zákonníka podnikaním. Žalobca v písomnom vyjadrení navrhol ako dôkazný prostriedok aj výsluch obchodných partnerov, a to W. O., U. B., O. D. a Y. Z.. K vyjadreniu pripojil tiež uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. III ÚS 656/2017 zo dňa 25.10.2017.

45. Inšpektorát práce Trenčín vydal dňa 13.05.2020 rozhodnutie o uložení sankcie. Na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutím zo dňa 17.07.2020 zrušil rozhodnutie zo dňa 13.05.2020 a vec vrátil správne orgánu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

46. Inšpektorát práce Trenčín, rešpektujúc právny názor žalovaného ako odvolacieho orgánu, správne konanie doplnil a vydal rozhodnutie č. H./IPTN_S./Y./XXXX/XXX zo dňa 01.10.2020, ktorým podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 125/2006 Z.z. uložil žalobcovi pokutu v sume 1 500,- Eur za porušenie povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 1 ods. 3 v nadväznosti na § 1 ods. 2 Zákonníka práce, ktorého sa žalobca dopustil tým, že na pracovisku B. priestory W. W., s.r.o., V. XX, XXX XX O. nad O. v priebehu výkonu inšpekcie práce dňa 13.11.2019 v čase o 16:00 využíval závislú prácu samostatne zárobkovo činných osôb W. O., ktorá vykonávala závislú prácu - kontrolórka kvality na základe Rámcovej zmluvy o dielo zo dňa 01.10.2018, U. B., ktorá vykonávala závislú prácu - kontrolórka kvality na základe Rámcovej zmluvy o dielo zo dňa 02.01.2017, O. D., ktorý vykonával závislú prácu - brúsič dielov, spätné zrkadlá na základe Rámcovej zmluvy o dielo zo dňa 20.06.2017 a Y. Z., ktorý vykonával závislú prácu - operátor výroby na základe Rámcovej zmluvy o dielo zo dňa 27.08.2018, pričom táto práca napĺňala všetky znaky závislej práce a preto mala byť vykonávaná len v pracovnom pomere alebo v obdobnom pracovnom vzťahu v zmysle Zákonníka práce a nie v zmluvnom obchodnoprávnom vzťahu podľa osobitných predpisov.

47. Správny orgán v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia poukázal na dôvody, pre ktoré za zamestnávateľa v tomto prípade považoval žalobcu. Žalobca uzatvoril so W. O., U. B., O. D. a Y. Z. Rámcové zmluvy o dielo, na základe ktorých sa menované osoby zaviazali pre neho vykonávať „dielo“, ktoré spočívalo vo vykonávaní prác bližšie špecifikovaných v zmluve (napr. vykonanie revízie kvality výrobkov, vytriedenie výrobkov, oprava a úprava výrobkov a pod.). Súčasne dňa 03.10.2016 uzatvoril žalobca Rámcovú zmluvu o spolupráci so spoločnosťou W. W., s.r.o., v ktorej sa zmluvné strany dohodli, že uvedenej spoločnosti poskytne žalobca služby prostredníctvom tretích osôb, za ktoré mu spoločnosť W. W., s.r.o. poskytne odmenu. H. konkrétne napríklad o vykonanie revízie kvality výrobkov, vytriedenie výrobkov, oprava a úprava výrobkov a pod. Spoločnosť W. W., s.r.o. si tieto služby mala objednávať prostredníctvom individuálnych objednávok priamo od žalobcu. Do zmluvných vzťahov fyzické osoby so spoločnosťou W. W., s.r.o. nevstupovali. V zmluvnom vzťahu boli prostredníctvom Rámcových zmlúv len so žalobcom, pričom ten bol následne v zmluvnom vzťahu so spoločnosťou W. W., s.r.o., na ktorého pracovisku reálne fyzické osoby vykonávali revíziu kvality výrobkov, triedenie, opravu, úpravu a podobne. K danému je potrebné uviesť, že všetky štyri fyzické osoby sa zaviazali, že prácu budú vykonávať „v mieste určenom objednávatelom v samostatnej objednávke.“ Z toho vyplýva, že práce mali vykonávať na mieste určenom žalobcom, teda na ním určenom pracovisku. Žalobca si potom objednával - výkon kontroly kvality u zákazníka W. W., s.r.o. prostredníctvom objednávok od fyzických osôb W. O., U. B., O. D. a Y. Z.. Následne fyzické osoby vystavovali faktúry žalobcovi, ktorý im na základe faktúry vyplatil sumy v nich uvedené.

48. Inšpektorát práce Trenčín v súvislosti so správnym deliktom posudzoval obsah Rámcových zmlúv o dielo a výpovede do zápisníc o podaní informácie, pričom dospel k záveru, že išlo o výkon závislej práce pre žalobcu ako zamestnávateľa. Správny orgán mal súčasne za to, že znaky závislej práce boli naplnené kumulatívne. Nadriadenosť a podriadenosť zamestnávateľa a zamestnanca boli preukázané pri odpovedi na otázku č. 3, kde sa inšpektorky práce pýtali fyzických osôb, kto je ich priamy nadriadený a kto dáva príkazy na výkon práce. Stanislava O. a U. B. uviedli, že ich nadriadenou je G. V., majsterka W. W. s.r.o. O. D. a Y. Z. uviedli, že majú taktiež nadriadeného, ktorým je líder z W. W. s.r.o. Na tomto mieste je potrebné poukázať na znenie Rámcových zmlúv, z ktorých nepriamo vyplýva, že žalobca si od fyzických osôb objednával práce na základe objednávok, kde presne špecifikoval, aké práce je potrebné vykonať. Napriek tomu, že práca nebola riadená priamo vedúcimi zamestnancami žalobcu, ale zamestnancami spoločnosti W. W., s.r.o., žalobca sa so spoločnosťou W. W., s.r.o. dohodli v Rámcovej zmluve o spolupráci zo dňa 03.10.2016, že spoločnosť W. W., s.r.o. poskytne potrebnú súčinnosť a potrebné informácie, aby žalobca mohol realizovať predmet zmluvy. Nadriadenosť žalobcu ako zamestnávateľa tu však zostala zachovaná, nakoľko menovaní vystavovali objednávky žalobcovi,

ktorý im poskytol vyfakturovanú sumu. Podľa správneho orgánu prvého stupňa išlo o obchádzanie ustanovení Zákonníka práce, nakoľko reálne zamestnanci vykonávali pre žalobcu závislú prácu, avšak nemali založený pracovnoprávny vzťah podľa uvedeného zákona.

49. Vo vzťahu k osobnému výkonu práce správny orgán prvého stupňa uviedol, že zo zápisníc vyplýva, že práca bola vždy vykonávaná osobne fyzickými osobami a hoci mali zmluvnú voľnosť, nedošlo k jej využitiu, nakoľko práce vykonávali výlučne vždy osobne. Aj napriek tomu, že bolo zmluvne dojednané, že prácu môžu vykonávať aj prostredníctvom iných osôb, nedošlo k naplneniu obsahu zmlúv, nakoľko nikdy nebola práca vykonávaná prostredníctvom tretích osôb. Čo sa týka pokynov na výkon práce, práca nebola vykonávaná zamestnancami, ktorí si sami riadili celý pracovný proces. Naopak, pracovný proces sprevádzaný pokyny, ktoré im boli zadávané. W. O. a U. B. do zápisníc uviedli, že im prácu určuje majster alebo team leader. O. D. a Y. Z. uviedli, že taktiež im určuje nadriadený, čo je potrebné vykonať, pričom výsledok ich práce je kontrolovaný.

50. Ďalším znakom závislej práce je, že práca bola vykonávaná v mene zamestnávateľa. Analyzujúc zápisnice o podaní informácie je podľa Inšpektorátu práce možné uviesť, že tieto fyzické osoby nevykonávali prácu vo svojom mene na vlastnú zodpovednosť, ale prácu vykonávali v mene žalobcu. Samotné uzatvorenie Rámcových zmlúv medzi žalobcom a fyzickými osobami nepostačuje na konštatovanie, že osoby vykonávali prácu vo vlastnom mene. Predmetné fyzické osoby samé uviedli, že nepracujú vo vlastnom mene, ale pracujú pre účastníka konania.

51. Posledným, piatym znakom závislej práce je výkon práce v pracovnom čase určenom zamestnávateľom. Všetky 4 fyzické osoby uviedli, v akom čase prácu vykonávajú, a teda, že pracujú v pracovných zmenách, ktoré sú rozvrhnuté do ranných, poobedných, prípadne aj nočných zmien. Súčasne uviedli, že pracujú podľa vopred určeného rozpisu v jednotlivých pracovných zmenách. Pracovný čas teda majú všetky fyzické osoby priamo určený. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je možné prijať záver, že fyzické osoby vystupovali v pozícii zamestnancov, pričom účastník konania bol ich zamestnávateľom. Všetky znaky závislej práce boli v tomto prípade naplnené kumulatívne.

52. Inšpektorát práce Trenčín uviedol, že nie je možné na základe vyššie uvedeného konštatovať, že práca vykonávaná Stanislavou O., U. B., O. D. a Y. Z. napĺňala definičné znaky podnikania v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého sa podnikaním rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku. Za podnikanie sa považuje taká činnosť, ktorú vykonáva podnikateľ, pričom musí byť súčasne splnených päť pojmových znakov - sústavnosť, samostatnosť, vlastná zodpovednosť, konanie vo vlastnom mene, konanie za účelom zisku. Dôležitým znakom je samostatnosť, nakoľko podnikateľ zásadne sám rozhoduje o rozvoji svojej podnikateľskej aktivity, sám si zabezpečuje prostriedky na vlastnú podnikateľskú činnosť a nie je osobne nikomu podriadený, ani svojím obchodným partnerom. V tomto prípade si všetky štyri fyzické osoby nezabezpečovali prostriedky na podnikateľskú činnosť, avšak tieto prostriedky boli zabezpečené, súčasne im boli zadávané pokyny na výkon práce, pričom tiež nie je možné konštatovať, že išlo o samostatnosť vo vykonávaní práce. Podnikateľ realizuje svoju podnikateľskú činnosť na vlastnú zodpovednosť, znáša podnikateľské riziko, čo znamená, že za porušenie svojich záväzkov zodpovedá svojím majetkom. V tomto prípade nie je možné konštatovať, žeby bolo uvedené splnené, nakoľko vykonávaná práca bola závislou prácou a spĺňala charakteristické znaky práve závislej práce. Medzi ďalšie znaky patrí i konanie vo vlastnom mene, nakoľko podnikateľ realizuje podnikateľskú činnosť pod svojím obchodným menom. Ako z uvedeného vyplýva, fyzické osoby - W. O., U. B., O. D., Y. Z. nerealizovali podnikateľskú činnosť samostatne v tom zmysle, že rozhodovali sami o svojej podnikateľskej činnosti a samostatne si zabezpečovali prostriedky na jej rozvoj, nakoľko boli pri výkone práce priamo podriadení žalobcovi, ktorý ako zamestnávateľ realizoval predmet svojej podnikateľskej činnosti zapísaný v obchodnom registri. Taktiež menované fyzické osoby neznašali podnikateľské riziko, ale ho znašal v tomto prípade žalobca. Predmet činnosti nerealizovali vyššie menovaní pri výkone práce vo svojom mene, ale v mene žalobcu ako zamestnávateľa.

53. Správny orgán prvého stupňa súčasne poukázal aj na rozsudok NS SR sp.zn. 3Sžo/11/2016 zo dňa 20.09.2017, s právnym názorom vyjadreným k uzatvoreniu príkaznej zmluvy na výkon práce, ktorá spĺňala znaky závislej práce v zmysle Zákonníka práce. NS SR vo veci uviedol: „je potrebné zdôrazniť, že pracovná zmluva je typom príkaznej zmluvy, na základe ktorej pracovník vykonáva prácu podľa príkazov zamestnávateľa. Súkromnoprávna kontraktčná sloboda na právne úkony podľa Občianskeho

zákonníka je obmedzovaná existenciou právnych predpisov verejného práva, ktoré stanovujú jej medze. Subjekt preto nemôže platne uzavrieť príkaznú zmluvu podľa § 724 Občianskeho zákonníka, ak obsah tohto záväzku možno súčasne subsumovať pod závislú prácu podľa § 1 ods. 2 Zákonníka práce. Závislá práca je práca vykonávaná vo vzťahu nadriadenosti zamestnávateľa a podriadenosti zamestnanca, osobne zamestnancom pre zamestnávateľa, podľa pokynov zamestnávateľa, v jeho mene, v pracovnom čase určenom zamestnávateľom.“ V prejednávanej veci síce nešlo o uzatvorenie príkaznej zmluvy, avšak išlo o podriadenie závislej práce pod zmluvu uzatvorenú podľa obchodného zákonníka - Rámcové zmluvy o dielo uzatvorené podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka, čo právny poriadok Slovenskej republiky neumožňuje na výkon závislej práce. V tomto prípade zamestnanci vykonávali pre žalobcu závislú prácu, preto mal byť výkon danej práce pokrytý prednostne pracovnoprávnym vzťahom a nie vzťahom obchodnoprávnym.

54. K argumentu žalobcu, že činnosť vykonávaná kontrolórmí nie je vykonávaná vo vzťahu nadriadenosti a podriadenosti, že kontrolóri sú obchodnými zmluvnými partnermi žalobcu, že nedostávajú presné pokyny, ako kontrolnú činnosť vykonávať, hoci musia vedieť, čo treba skontrolovať, avšak nie ako, preto o priebehu procesu kontroly rozhodujú samostatne a za výsledky svojej kontroly sú samostatne zodpovední, správny orgán prvého stupňa uviedol, že daný znak nadriadenosti a podriadenosti bol v nadväznosti na ďalšie znaky závislej práce preukázaný. Správny orgán má za to, že tento znak nie je možné vnímať jednostranne, bez zreteľa na iné znaky závislej práce, ale práve naopak, je potrebné, aby boli znaky posudzované vo vzájomnej súvislosti s prihliadnutím na celkový charakter vykonávanej práce. Pokiaľ ak tento znak neoddelujeme od ostatných znakov závislej práce, v danom prípade možno dospieť k záveru, že išlo o vzťah zamestnávateľa a zamestnanca a teda vzťah nadriadenosti a podriadenosti. Zamestnanci nevystupovali vo vlastnom mene, ale i samotný výkon práce bol „adresovaný“ žalobcovi. Taktiež prospech z vykonanej práce mal žalobca. Tento zadával prostredníctvom samostatných objednávok zamestnancom prácu, pričom si zamestnanci vystavili faktúry, na základe ktorých žalobca poskytoval zamestnancom mzdu za vykonanú prácu. V tomto prípade správny orgán prihliadol na objednávky, napr. Objednávka s dátumom vyhotovenia 30.09.2019, s termínom dodávky 01.10.2019 na sumu 3 300,- Eur týkajúca sa W. O., Objednávka s dátumom vyhotovenia 30.09.2019, s termínom dodávky dňa 01.10.2019 na sumu 3 960,- Eur týkajúca sa O. D. a ďalšie. Súčasne správny orgán prihliadol na písomné doklady pohybu na účte, z ktorých je zrejme, že práve účastník konania a nie spoločnosť W. W., s.r.o. vyplatila vyfakturovanú sumu, ktorú je možné považovať za mzdu za vykonanú prácu. Dôležitou skutočnosťou sa v tomto prípade ani nejaví to, že zamestnanci - kontrolóri nedostávali presné pokyny ako kontrolnú činnosť vykonávať. Iba vedeli, čo treba skontrolovať, nie však ako. Predmetné sa javí i logické, nakoľko boli prijímaní práve na pozíciu kontrolórov, za ktorú boli i finančne odmeňovaní. Taktiež i v prípade iných pracovných pozícií, pokiaľ je konkrétna osoba prijímaná do istej pracovnej funkcie, predpokladá sa, že má vedomosti a predpoklady na jej vykonávanie. Nie je v možnostiach zamestnávateľa vždy kontrolovať absolútne celú činnosť, ktorú zamestnanec vykonáva. V danom prípade bola kontrolovaná kvalita výrobkov a teda, či dané výrobky spĺňajú isté požiadavky. Náplňou ich pracovnej činnosti bol práve výkon tejto práce, pričom sa predpokladalo, že náplň danej práce budú spôsobilí vykonávať.

55. K argumentácii rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 656/2017 zo dňa 25.10.2017 správny orgán prvého stupňa uviedol, že v tam posudzovanej veci išlo o vzťah medzi dvomi podnikateľskými subjektmi, ktorí mali medzi sebou uzatvorenú poddodávateľskú zmluvu. Predmetom zmluvy bolo stfhanie plechov z dôvodu výstavby lešenia, ktoré malo byť použité pri zatepľovaní školy. Jedna zmluvná strana sa zaviazala k realizácii predmetu tejto zmluvy, pričom druhá strana bola povinná zaplatiť dohodnutú odmenu. K tejto veci je potrebné uviesť, že v danom prípade boli skúmané znaky závislej práce a taktiež skúmané znaky podnikania. Tento prípad bol posúdený na individuálnom základe vzhľadom na jeho všetky špecifické znaky. Správny orgán upriamil pozornosť na fakt, že nestačilo sa uspokojiť s plnením si povinností vyplývajúcich zo živnosti ako napríklad podávanie daňových priznaní, odvádzanie odvodov a iné, ale boli skúmané znaky podnikania a znaky závislej práce a na základe toho bol prijatý záver. Správny orgán v tomto prípade skúmal nielen znaky naplňajúce podnikania ale aj znaky závislej práce, pričom z celkového charakteru prác vyplýva, že išlo o výkon závislej práce.

56. K argumentu žalobcu, že v rámci dojednaní v rámcových zmluvách, že prácu nie je potrebné vykonávať osobne, správny orgán uviedol, že hoci si to zmluvné strany dohodli, bola práca osobne vykonávaná zmluvne dohodnutými fyzickými osobami, pričom predmetné dojednanie zostalo len vo formálnej rovine, keď nedošlo vôbec k jeho naplneniu.

57. K žiadosti právneho zástupcu žalobcu o nariadenie ústneho pojednávania za účelom vypočutia fyzických osôb, správny orgán prvého stupňa uviedol, že ustanovenie § 21 ods. 1 správneho poriadku vymedzuje, že správny orgán nariadi ústne pojednávanie v prípade, ak to vyžaduje povaha veci, najmä, ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanoví osobitný zákon. Správny orgán na základe žiadosti účastníka konania opätovne posúdil zistený skutkový stav v súlade so všetkými písomnými dokladmi, ktoré boli súčasťou spisu, pričom dospel k záveru, že nariadenie ústneho pojednávania vzhľadom na povahu veci nie je potrebné. Správny orgán mal za to, že v predmetnom správnom konaní nevznikli také rozpory, ktoré by priamo podmienili potrebu nariadenia ústneho pojednávania za účelom ich vyjasnenia na ústnom pojednávaní. Správny orgán poukazuje na to, že v danom prípade nevznikla taktiež ani potreba predvolania zamestnancov W. U. B., O. D. a Y. Z.. Správnomu orgánu sa vzhľadom na uvedené dôvody a taktiež i vzhľadom na zásadu neverejnosti správneho konania javilo v danom prípade hospodárnejšie ústne pojednávanie nenariadiť, nakoľko mal za to, že výkon závislej práce vyššie menovaných zamestnancov bol preukázaný, čo vyplýva i zo zápisníc o podaní informácie.

58. Správny orgán prvého stupňa sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vyjadril aj k výmere uloženej sankcie. Výšku pokuty uloženej žalobcovi vyhodnotil ako takú, ktorá plní funkciu výchovnú aj represívnu a má postihovať protiprávne konanie, preto je žiaduce, aby bola citeľná aj v majetkovej sfére páchatel'a správneho deliktu. Nemôže sa jednať o sankciu v zanedbateľnej výške, inak sa nedá predpokladať, že by splnila svoj účel. Uložená pokuta plní tiež preventívnu úlohu, musí mať silu odradiť účastníka konania od protiprávneho postupu, príp. zanedbania plnenia povinností v budúcnosti. Výška uloženej sankcie je dostatočná a v tomto prípade nie je potrebné uložiť vyššiu sankciu z dôvodu, že žalobca sa v minulosti nedopustil uvedeného porušenia. Správny orgán mal za to, že dané porušenie bolo jednoznačným spôsobom preukázané. Po posúdení všetkých špecifických okolností daného prípadu mal za to, že sankciu uložil v minimálnej výške. Pripomenul, že porušenie príslušného právneho predpisu sa týkalo 4 zamestnancov žalobcu. K zabezpečeniu toho, aby v budúcnosti nedochádzalo zo strany žalobcu k opakovaniu takýchto prípadov, je nevyhnutné uloženie pokuty v stanovenej výške, jednak z dôvodu postihu takéhoto konania, ale zároveň aj z dôvodu nevyhnutnosti preventívneho pôsobenia orgánov inšpekcie práce. Podľa názoru správneho orgánu pokuta je dostatočne odôvodnená, nevybočuje z medzí ustanovených zákonom a plní svoj výchovný aj represívny účel.

59. Na odvolanie žalobcu rozhodoval vo veci žalovaný Národný inšpektorát práce, ktorý rozhodnutím č. K./K._PO/O./XXXX/XXXX zo dňa 22.12.2020 podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Stotožnil sa s rozsahom dokazovania vykonaného Inšpektorátom práce Trenčín, zo skutkovým stavom z neho ustáleným a naň nadväzujúcim právnym posúdením veci. Keďže argumentácia použitá v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa stala podstatou časťou písomného vyjadrenia žalovaného k správnej žalobe, správny súd odkazuje na body č. 11. až 17. a 24. a 25. tohto rozsudku, v ktorom je uvedený obsah odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného.

60. Podľa § 1 ods. 2 Zákonníka práce závislá práca je práca vykonávaná vo vzťahu nadriadenosti zamestnávateľa a podriadenosti zamestnanca, osobne zamestnancom pre zamestnávateľa, podľa pokynov zamestnávateľa, v jeho mene, v pracovnom čase určenom zamestnávateľom.

61. Podľa § 1 ods. 3 Zákonníka práce závislá práca môže byť vykonávaná výlučne v pracovnom pomere, v obdobnom pracovnom vzťahu alebo výnimočne za podmienok ustanovených v tomto zákone aj v inom pracovnoprávnom vzťahu. Závislá práca nemôže byť vykonávaná v zmluvnom občianskoprávnom vzťahu alebo v zmluvnom obchodnoprávnom vzťahu podľa osobitných predpisov.

62. Podľa § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka podnikaním sa rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku alebo na účel dosiahnutia merateľného pozitívneho sociálneho vplyvu, ak ide o hospodársku činnosť registrovaného sociálneho podniku podľa osobitného predpisu.

63. Podľa § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka podnikateľom podľa tohto zákona je:

- a) osoba zapísaná v obchodnom registri,
- b) osoba, ktorá podniká na základe živnostenského oprávnenia,
- c) osoba, ktorá podniká na základe iného než živnostenského oprávnenia podľa osobitných predpisov,

d) fyzická osoba, ktorá vykonáva poľnohospodársku výrobu a je zapísaná do evidencie podľa osobitného predpisu.

64. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 125/2006 Z.z. inšpektorát práce je oprávnený uložiť pokutu, ak tento zákon neustanovuje inak,

a) zamestnávateľovi za porušenie povinností vyplývajúcich z tohto zákona, z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a) prvom bode až treťom bode, šiestom bode a siedmom bode alebo za porušenie záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv až do 100 000 eur, a ak v dôsledku tohto porušenia vznikol pracovný úraz, ktorým bola spôsobená

1. ťažká ujma na zdraví, najmenej 20 000 eur,

2. smrť, najmenej 33 000 eur.

65. Podľa § 19 ods. 6 zákona č. 125/2006 Z.z. inšpektorát práce pri ukladaní pokuty podľa odsekov 1 a 2 zohľadňuje jej preventívne pôsobenie a pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na

a) závažnosť zisteného porušenia povinností a závažnosť ich následkov,

b) počet zamestnancov zamestnávateľa a riziká, ktoré sa vyskytujú v činnosti zamestnávateľa,

c) počet nelegálne zamestnaných fyzických osôb, ak ide o uloženie pokuty podľa odseku 2 písm. a) prvého bodu,

d) skutočnosť, či zistené porušenie povinností je dôsledkom neúčinného systému riadenia ochrany práce u zamestnávateľa alebo či ide o ojedinelý výskyt nedostatku,

e) opakované zistenie toho istého nedostatku.

66. Podľa § 21 ods. 1 veta prvá správneho poriadku správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon.

67. Žalobca v správnej žalobe vytkol rozhodnutiam správnych orgánov a ich postupu v podstate dve vady, ktoré by v prípade ich preukázania zakladali dôvod na zrušenie napadnutých rozhodnutí. Správne orgány sa podľa neho dopustili vady nesprávneho právneho posúdenia veci, keď v činnostiach štyroch kontrolovaných fyzických osôb vykonávaných na základe Rámcových zmlúv o dielo identifikovali znaky závislej práce podľa § 1 ods. 3 Zákonníka práce (§ 191 ods. 1 písm. c) SSP). Súčasne neakceptovaním dôkazných návrhov žalobcu prezentovaných v rámci správneho konania zaťažili správne orgány nimi vykonávané správne konanie vadou podľa § 191 ods. 1 písm. g) SSP, keď ich postupom došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej.

68. Preskúmaním veci dospel senát správneho súdu k jednomyselnému záveru, že správna žaloba nie je dôvodná. Rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom a za súladný so zákonom možno označiť aj procesný postup žalovaného a pred ním prvostupňového správneho orgánu vedúci k vydaniu ich rozhodnutí. Z listinných dôkazov, ktoré tvoria súčasť administratívneho spisu, vyplýva, že porušenie povinností vyplývajúcich žalobcovi z ustanovenia § 1 ods. 3 v nadväznosti na § 1 ods. 2 Zákonníka práce bolo jednoznačne preukázané, správne orgány vykonali vo vzťahu k predmetu administratívneho konania dostatočné dokazovanie. Z vykonaného dokazovania, ktoré má oporu v obsahu pripojeného administratívneho spisu, vyvodili správne skutkové závery, keď svoje úvahy, vedúce ich k ustáleniu skutkového stavu, racionálne odôvodnili, takto zistený a ustálený skutkový stav jasne a zrozumiteľne premietli do skutkovej vety a následne správne právne posúdili právne korektnou aplikáciou relevantných zákonných ustanovení. Správny súd v napadnutom rozhodnutí nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti a ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. V tomto kontexte správny súd považuje napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie za jazykovo a argumentačne zrozumiteľné a dostatočne odôvodnené, keď správne orgány poskytli žalobcovi ako účastníkovi administratívneho konania vo svojich rozhodnutiach odpovede na každú relevantnú otázku, či už bola do administratívneho konania vnesená podaniami žalobcu, alebo jej primerané zodpovedanie, vychádzajúc z princípu právnej istoty, bolo ex offo povinnosťou správnych orgánov v záujme dodržania kvalitatívnych štandardov kladených na rozhodnutie orgánu verejnej moci ukladajúce účastníkovi administratívneho konania sankciu za porušenie zákonom stanovenej povinnosti.

69. V konkrétnostiach správny súd poukazuje na pomerne podrobné a ku každému prvku závislej práce sa vyjadrujúce odôvodnenie napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj vyjadrenia žalovaného k správnej žalobe (viď body č. 11. až 25. tohto rozsudku), ktoré nemieni otrocky opakovať, k čomu

dopĺňa nasledovné: Rámcová zmluva o dielo sa s každou z kontrolovaných osôb uzatvárala na dobu neurčitú. Dielo je pritom zvyčajne vymedzené konkrétnym výsledkom, ku ktorému je potrebné dospieť v nejakom jedinečnom neopakovateľnom časovom rámci, ktorý má svoj začiatok a svoj koniec. U každej z kontrolovaných samostatne zárobkovo činných osôb išlo o pravidelne sa opakujúcu činnosť, pričom samostatné objednávky tejto činnosti na jednotlivé vymedzené časové obdobia nasledovali jedna za druhou v krátkej časovej následnosti bez akejkolvek prestávky medzi nimi (víkendy a dni pracovného voľna sa tu nepočítajú), čo je spôsob výkonu činnosti charakteristický práve pre závislú prácu vykonávanú zamestnancom pre zamestnávateľa. Kontrolované osoby si nemohli slobodne zvoliť čas ani miesto realizácie objednávok, ktoré im boli zadávané. Pracovný čas bol rozvrhnutý aj na popoludňajšie a nočné zmeny, striktno sa vyžadovalo jeho dodržiavanie a určoval a priebežne ho kontroloval žalobca prostredníctvom tretej strany. Niektoré z vypočúvaných osôb k pracovnému času uviedli, že „ak treba“, pracujú aj v sobotu. Z uvedeného vyplýva nielen to, že na určenie pracovného času nemali žiadny dosah, iba ho mohli paušálne odmietnuť ukončením celého kontraktu so žalobcom, ale aj to, že museli byť v pohotovosti pre prípad, ak by prevádzkové okolnosti spoločnosti W. W., s.r.o. odôvodňovali potrebu práce aj nad rámec vopred dohodnutého pracovného času. Najmä dodatky k rámcovým zmluvám o dielo (viď bod 41. tohto rozsudku) uzatvoreným s kontrolovanými osobami vypovedajú o tom, že tieto osoby boli pozitívnymi aj negatívnymi ekonomickými stimulmi motivované, resp. v podstate tlačené k tomu, aby práce zadávané treťou stranou vykonávali osobne, opakovane, pravidelne, len v určenom pracovnom čase a len na určenom mieste. Dodatky k rámcovým zmluvám počítajú aj s „jednorazovou odmenou za vzornú dochádzku“, ktorej vyplatenie nie je naviazané na kvalitatívne ani kvantitatívne vlastnosti diela, ale iba na dochádzku. Z uvedeného mimoriadne intenzívne vyplýva prvok podriadenosti zamestnanca, keďže na schopnosť samostatne zárobkovo činných osôb byť k dispozícii na konkrétnej prevádzke v čase určenom žalobcom alebo treťou stranou v pravidelne sa opakujúcich intervaloch (pracovných zmenách) bol kladený oveľa väčší dôraz, než na kvalitu nimi vykonávaného „diela“. V dodatkoch k rámcovým zmluvám o dielo sa objavuje pojem „zaškolenie na konkrétne zhotovenie diela.“ Zaškolenie je typickým prvkom pracovnoprávneho vzťahu uzatváraného na výkon opakujúcej sa pracovnej činnosti. Ak si nejaký objednávateľ na zhotovenie diela najme podnikateľský subjekt - živnostníka, potreba jeho zaškolenia sa javí byť neobvyklá, keďže sa počíta s tým, že živnostník je už „hotový“ kontrahent, ktorého nie je potrebné na zhotovenie diela už v ničom zaškoliť. Správny súd poukazuje aj na spôsob platieb za vykonanie diela, keď sa platilo vždy po vykonaní vymedzeného rozsahu diela (prác). U živnostníkov je pritom obvyklé, že na zhotovenie diela si vyžadujú vopred nejakú zálohu na krytie priebežne vznikajúcich výdavkov spojených s realizáciou diela, čo nebolo prítomné v tomto druhu zmluvného vzťahu. Správny súd poukazuje na to, že žalobca sa snažil jednotlivé správnymi orgánmi korektné identifikované znaky závislej práce v správnej žalobe argumentačne izolovať a vyhodnotiť ich iba jednotlivo bez zreteľa na celkový kontext práce vykonávaný kontrolovanými osobami. Takýto postup je však potrebné odmietnuť, pričom za najrelevantnejší identifikačný znak je potrebné považovať znak nadriadenosti zamestnávateľa a podriadenosti zamestnanca, čo bolo preukázané a podrobne vyargumentované nielen správnymi orgánmi, ale vyplýva to aj zo skutočností, na ktoré v predchádzajúcich riadkoch poukázal správny súd.

70. K námietke nenariadenia ústneho pojednávania za účelom opätovného vypočutia SZČO, resp. k námietke neakceptovania dôkazných návrhov žalobcu správny súd uvádza, že hoci uvedené žalobca požadoval už v priebehu správneho konania, možno považovať za akceptovateľný postup správnych orgánov, ktorí tejto požiadavke nevyhoveli a svoj postup aj odôvodnili (viď str. 14-15 napadnutého rozhodnutia žalovaného). Skutkový stav považuje aj správny súd za zistený v miere dostatočnej na riadne posúdenie veci. Žalobca navyše na žiadnom mieste nekonkretizoval, čo konkrétne by sa malo ním navrhovanými dôkazmi objasniť. Námietol síce, že otázky kladené inšpektormi práce boli zavádzajúce, avšak táto námietka je všeobecná, keď nebolo z jeho strany ozrejmené, ktoré konkrétne otázky mali byť zavádzajúce, resp. akou nepravdivou skutkovou okolnosťou obsiahnutou v otázkach inšpektorov práce mali byť vypočúvané osoby zavedené alebo ovplyvnené v neprospech žalobcu. Žalobca tiež v súvislosti s otázkami kladenými kontrolovaným osobám námietol, že obsahovali špecifické právne pojmy, ktorým bez náležitého (do)vysvetlenia nemuseli kontrolované osoby rozumieť. S uvedenou námietkou správny súd nesúhlasí. Otázky „Kto je váš nadriadený?“ alebo „Kto vám zadáva príkazy (pokyny)?“ neobsahujú natoľko špecifické právne pojmy, ktoré by tieto otázky činili nezrozumiteľnými alebo mätúcimi pre dospelú osobu priemerne spôsobilú na právne úkony, ako sa to v správnej žalobe snažil navodiť žalobca.

71. S poukazom na uvedené úvahy je zrejmé, že námietky, ktoré žalobca uviedol v správnej žalobe, neboli spôsobilé prívodiť mu úspech v konaní a preto správny súd žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

72. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP tak, že úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy v súdnom konaní nevznikli.

73. Tento rozsudok prijal senát správneho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia tohto rozsudku na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky prostredníctvom Krajského súdu v Trenčíne.

V kasačnej sťažnosti je potrebné uviesť všeobecné náležitosti podania podľa § 57 SSP, t.j. ktorému správne mu súdu je podanie určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g) až i) SSP sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podanie pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Uvedená povinnosť neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c) a d) SSP,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne mu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.